

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I *Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk*

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3597/92 af 14. december 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug ...	1
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3598/92 af 14. december 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes ...	3
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3599/92 af 11. december 1992 om levering af hvidt sukker som nødhjælp til indbyggerne i Albanien i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3106/92	5
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3600/92 af 11. december 1992 om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler	10
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3601/92 af 14. december 1992 om gennemførelsesbestemmelser for de specifikke foranstaltninger for spiseoliven	17
* Kommissionens forordning (EØF) nr. 3602/92 af 14. december 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 27/85 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2262/84 om særlige foranstaltninger inden for olivesektoren	31
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3603/92 af 14. december 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 1356/92 og (EØF) nr. 1910/92 om særlige interventionsforanstaltninger	34
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3604/92 af 14. december 1992 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter	35
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3605/92 af 14. december 1992 om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsukker	40

Indhold (fortsat)

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3606/92 af 14. december 1992 om ændring af det korrektionsbeløb, der skal opkræves ved indførsel til De Ti af artiskokker fra Spanien	42
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3607/92 af 14. december 1992 om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris	43
Kommissionens forordning (EØF) nr. 3608/92 af 14. december 1992 om ændring af forordning (EØF) nr. 3385/92 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af friske citroner med oprindelse i Tyrkiet	45
* Rådets forordning (EØF) nr. 3609/92 af 14. december 1992 om fastsættelse for produktionsåret 1992/93 af den procentdel, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1a, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 426/86 for så vidt angår støtten til produkter forarbejdet på basis af tomater	46

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

92/568/EØF :

* Kommissionens beslutning af 25. november 1992 om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85 (IV/33.585 — Salg af togbilletter via rejsebu-reauer	47
--	----

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3597/92

af 14. december 1992

om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/92⁽²⁾, særlig artikel 13, stk. 5,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De importafgifter, som skal opkræves ved indførsel af korn, mel af hvede og rug og grove gryn og fine gryn af hvede, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1820/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1, sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 11. december 1992;

ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalenskoeficienterne;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forordning (EØF) nr. 1820/92, på de tilbudspriser og de dagsnoteringer, som Kommissionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importafgifterne for de i artikel 1, litra a), b) og c), i forordning (EØF) nr. 2727/75 nævnte produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 1992 om fastsættelse af importafgifterne for korn, mel, grove gryn og fine gryn af hvede eller rug

KN-kode	Importafgifter ^(*)
0709 90 60	133,28 ⁽²⁾ ⁽³⁾
0712 90 19	133,28 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1001 10 10	172,61 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 10 90	172,61 ⁽¹⁾ ⁽⁵⁾ ⁽¹⁰⁾
1001 90 91	146,53
1001 90 99	146,53 ⁽¹¹⁾
1002 00 00	157,21 ⁽⁶⁾
1003 00 10	125,45
1003 00 90	125,45 ⁽¹¹⁾
1004 00 10	115,17
1004 00 90	115,17
1005 10 90	133,28 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1005 90 00	133,28 ⁽²⁾ ⁽³⁾
1007 00 90	138,09 ⁽⁴⁾
1008 10 00	49,09 ⁽¹¹⁾
1008 20 00	111,58 ⁽⁴⁾
1008 30 00	37,98 ⁽⁷⁾
1008 90 10	(7)
1008 90 90	37,98
1101 00 00	217,94 ⁽⁸⁾ ⁽¹¹⁾
1102 10 00	232,90 ⁽⁸⁾
1103 11 10	280,06 ⁽⁸⁾ ⁽¹⁰⁾
1103 11 90	234,55 ⁽⁸⁾

- (¹) For hård hvede med oprindelse i Marokko, som transporteres direkte fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.
- (²) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importafgift ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet og territorier i de franske oversøiske departementer.
- (³) For majs med oprindelse i AVS-staterne nedsættes importafgiften ved indførsel i Fællesskabet med 1,81 ECU pr. ton.
- (⁴) For hirse og sorghum med oprindelse i AVS-staterne opkræves importafgiften ved indførsel i Fællesskabet i henhold til forordning (EØF) nr. 715/90.
- (⁵) For hård hvede og kanariefrø, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, nedsættes importafgiften med 0,60 ECU pr. ton.
- (⁶) Den importafgift, der skal opkræves for rug, der er produceret i Tyrkiet og transporteret umiddelbart fra dette land til Fællesskabet, er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 1180/77 og Kommissionens forordning (EØF) nr. 2622/71.
- (⁷) Ved import af det under KN-kode 1008 90 10 henhørende produkt (triticale) opkræves dog importafgiften for rug.
- (⁸) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.
- (⁹) Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT, medmindre stk. 4 i samme artikel finder anvendelse.
- (¹⁰) Der skal i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i afgørelse 91/482/EØF opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1825/91.
- (¹¹) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 585/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3598/92

af 14. december 1992

om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/92⁽²⁾, særlig artikel 15, stk. 6,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de vekselkurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁴⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

De præmier, hvormed importafgifterne for korn og malt skal forhøjes, er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1821/92⁽⁵⁾ og de senere forordninger, der ændrer denne;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,

sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer anvendes en omregningskurs på grundlag af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven, i en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 11. december 1992;

de nuværende cif-priser, herunder cif-priserne ved terminkøb, fører til at ændre de præmier, hvormed de for tiden gældende importafgifter skal forhøjes, i overensstemmelse med bilaget til denne forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 15 i forordning (EØF) nr. 2727/75 omhandlede præmier, hvormed de forudfastsatte importafgifter for korn og malt kommende fra tredjelande skal forhøjes, fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁵⁾ EFT nr. L 185 af 4. 7. 1992, s. 4.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 1992 om fastsættelse af de præmier, hvormed importafgifterne for korn, mel og malt skal forhøjes

A. Korn og mel

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 12	1. term.	2. term.	3. term.
		1	2	3
0709 90 60	0	0	0	0
0712 90 19	0	0	0	0
1001 10 10	0	0	0	0
1001 10 90	0	0	0	0
1001 90 91	0	0	0	0
1001 90 99	0	0	0	0
1002 00 00	0	0	0	0
1003 00 10	0	0	0	0
1003 00 90	0	0	0	0
1004 00 10	0	0	0	0
1004 00 90	0	0	0	0
1005 10 90	0	0	0	0
1005 90 00	0	0	0	0
1007 00 90	0	0	0	0
1008 10 00	0	0	0	0
1008 20 00	0	0	0	0
1008 30 00	0	0	0	0
1008 90 90	0	0	0	0
1101 00 00	0	0	0	0

B. Malt

(ECU/ton)

KN-kode	Løbende måned 12	1. term.	2. term.	3. term.	4. term.
		1	2	3	4
1107 10 11	0	0	0	0	0
1107 10 19	0	0	0	0	0
1107 10 91	0	0	0	0	0
1107 10 99	0	0	0	0	0
1107 20 00	0	0	0	0	0

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3599/92

af 11. december 1992

om levering af hvidt sukker som nødhjælp til indbyggerne i Albanien i henhold til Rådets forordning (EØF) nr. 3106/92

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,*Artikel 1*under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3106/92
af 26. oktober 1992 om en hasteaktion vedrørende levering af landbrugsprodukter til indbyggerne i Albanien⁽¹⁾, særlig artikel 5,

1. I medfør af forordning (EØF) nr. 3106/92 afholdes der licitationer over levering af to partier på 5 000 tons hvidt C-sukker på de i nærværende forordning fastsatte betingelser.

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85 af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og om de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles landbrugspolitik⁽²⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽³⁾, særlig artikel 5, stk. 3, og

2. Leveringen af hvert af de to partier omfatter:

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EØF) nr. 3106/92 er der fastsat en hasteaktion vedrørende gratis levering af landbrugsprodukter bestemt til indbyggerne i Albanien; de albanske myndigheder har også anmodet om hvidt sukker; denne anmodning bør imødekommes; i henhold til forordningens artikel 2 bør leverancen tildeles ved licitation;

a) tilvejebringelse af hvidt C-sukker produceret i Fællesskabet i henhold til artikel 24, stk. 1a, sjette afsnit, litra c), i Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81⁽⁴⁾.

Det sukker, der skal leveres, skal opfylde de krav med hensyn til kvalitet og egenskaber, der er fastsat i bilag I. Produktet emballeres og mærkes i overensstemmelse med bestemmelserne i samme bilag

betingelserne for deltagelse i licitationerne og forpligtelserne for tilslagsmodtagerne bør fastsættes;

b) forsendelse til havnen i Durres for tilslagsmodtagerens regning senest den 7. februar 1993. Leveringen omfatter losning og indlagring på bestemmelsesstedet.

Ved anvendelse af artikel 2, stk. 2, sidste afsnit, skal forsendelse være afsluttet senest den 14. februar 1993.

med hensyn til den sikkerhed, der skal stilles af de handlende, bør bestemmelserne i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85 af 22. juli 1985 om fælles gennemførelsesbestemmelser for ordningen for sikkerhedsstillelse for landbrugsprodukter⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3745/89⁽⁶⁾, bringes i anvendelse;

Tilslagsmodtagerne tegner for egen regning passende forsikringer for forsendelsen indtil det for levering fastsatte stadium.

der ydes ikke eksportrestitutioner for de leverede produkter, og de er ikke omfattet af ordningen med monetære udligningsbeløb;

Artikel 2

der bør fastsættes en ordning med meddelelser, så foranstaltningen kan følges, indtil produkterne overtages på bestemmelsesstedet —

1. Bud fremsendes pr. skriftlig telekommunikation til det kompetente organ i den medlemsstat, hvor varerne emballeres og oplagres inden forsendelsen.

2. Bud skal være indgivet i deres helhed senest den 7. januar 1993, kl. 12.00 (belgisk tid).

Hvis det efter artikel 5, stk. 1, besluttes ikke at give tilslag, er anden frist for indgivelse af bud den 14. januar 1993, kl. 12.00 (belgisk tid).

⁽¹⁾ EFT nr. L 312 af 29. 10. 1992, s. 2.⁽²⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁴⁾ EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.⁽⁵⁾ EFT nr. L 364 af 14. 12. 1989, s. 54.⁽⁶⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

Artikel 3

1. Et bud er kun gyldigt, hvis det :
- indeholder en præcis henvisning til nærværende forordning
 - indeholder den i Fællesskabet etablerede bydendes navn, adresse og telex- og/eller telefaxnummer
 - omfatter et helt parti (netto vægt)
 - angiver et beløb pr. ton, udtrykt i ecu, for hele den pågældende levering. I budet sondres der mellem udgifter til fremstilling og emballering af varen og udgifter til transport (inklusive forsikring) og udgifter fra lager til leveringsstadium i henhold til artikel 1, stk. 2, punkt b)
 - oplyser om indskibningshavnen i Fællesskabet, såfremt varen leveres ad søvejen
 - angiver den nøjagtige adresse på emballeringsstedet og på det lager, hvor varen opbevares inden forsendelse
 - ledsages af bevis for, at den bydende har stillet en licitationssikkerhed på 20 ECU pr. ton over for interventionsorganet i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III i forordning (EØF) nr. 2220/85. Beviset består i et dokument, der er udfærdiget af garanten.
2. Et bud er ikke gyldigt, hvis det ikke opfylder bestemmelserne i denne artikel, eller hvis det indeholder andre betingelser end dem, der er fastsat i denne forordning.
3. Et indgivet bud kan hverken ændres eller tilbagekaldes.

Artikel 4

Inden 24 timer efter udløbet af fristen for indgivelse af bud fremsender de i artikel 2 omhandlede kompetente organer pr. skriftlig telekommunikation følgende oplysninger for hvert af de to partier til Kommissionen (telefon 296 33 05) :

- antal bud, der blev indgivet inden udløbet af den i artikel 2 fastsatte frist og i overensstemmelse med artikel 3
- for hvert bud særskilt og klart :
 - samlet bud og bud opdelt efter artikel 3, stk. 1, litra d), udtrykt i ecu
 - emballeringssted og sted, hvor varen oplagres inden forsendelsen

— firmanavn for den i Fællesskabet etablerede bydende.

Artikel 5

1. På grundlag af de modtagne bud for en given vare :
- tildeles leveringen den bydende, som har afgivet det laveste bud ; er der indgivet flere ens bud, tildeles leveringen ved lodtrækning
 - træffes der eventuelt beslutning om ikke at give tilslag, navnlig hvis de modtagne bud ligger over de priser, der normalt anvendes på markedet.
2. Senest syv arbejdsdage efter udløbet af fristen for indgivelse af bud meddeler Kommissionen hver medlemsstat, hvilke bud der er accepteret, og hvilke leveringer der ikke er tildelt.
3. Senest ti arbejdsdage efter udløbet af fristen for indgivelse af bud underretter det i artikel 2, stk. 1, omhandlede organ pr. skriftlig telekommunikation alle bydende om resultatet af deres deltagelse i licitationen. Det samme organ underretter straks pr. skriftlig telekommunikation tilslagsmodtageren om tildeling af levering.

Artikel 6

Den i artikel 3, stk. 1, litra g), fastsatte licitationssikkerhed frigives straks :

- hvis budet ikke accepteres, eller hvis der ikke gives tilslag
- for tilslagsmodtageren, når der er ført bevis for, at den i artikel 7 fastsatte leveringssikkerhed er stillet.

Artikel 7

Senest fem arbejdsdage efter meddelelsen om tilslag fremsender tilslagsmodtageren til det i artikel 2 omhandlede organ bevis for, at der er stillet en leveringssikkerhed over for organet på 10 % af budet i overensstemmelse med bestemmelserne i afsnit III i forordning (EØF) nr. 2220/85. Beviset består i et dokument, der er udfærdiget af garanten.

Artikel 8

1. Tilslagsmodtageren indgiver ansøgning om betaling for levering til det i artikel 2 omhandlede interventionsorgan.

Ansøgningen ledsages af :

- eksportlicens i henhold til artikel 12

- tolldokumenter ved eksport
- transportdokumenter, i påkommende tilfælde T5-dokumenter
- originaleksemplaret af overtagelsesattesten, der er udfærdiget som vist i bilag II, og som er udstedt af modtageren eller dennes repræsentant (Agro Export, Udenrigsministeriet, Tirana).

Hvis modtageren ikke har udstedt en attest, udpeger Kommissionen det organ, der er bemyndiget til at udfærdige attester som anført ovenfor.

2. Der betales for den mængde varer (nettovægt), der konstateres ved overtagelsen og attesteres ved den attest, der omhandles i artikel 9, stk. 2.

Artikel 9

1. Varen underkastes kontrol fra interventionsorganet i den medlemsstat, hvor emballeringsstedet og oplagringsstedet inden forsendelsen som oplyst af tilslagsmodtageren i budet er beliggende. Kontrollen vedrører leveringens mængde, kvalitet, emballering og mærkning.

Efter kontrollen udsteder organet en attest, der bevidner, at kravene er opfyldt.

2. Et kontrolorgan eller et kontrolselskab, der er udpeget af det i stk. 1 omhandlede organ i samråd med tilslagsmodtageren, kontrollerer i bestemmelseslandet leveringen med hensyn til mængde, kvalitet, emballering og mærkning. Efter kontrollen udstedes der en attest, der bevidner, at kravene er opfyldt, og denne fremsendes direkte til interventionsorganet.

3. De organer eller selskaber, der skal gennemføre kontrollen, udtager inden indladningen i Fællesskabet og på bestemmelsesstedet hver for sig repræsentative prøver og opbevarer disse på Kommissionens vegne.

4. Udgifterne til kontrollen og til prøveudtagningen afholdes af tilslagsmodtageren.

Artikel 10

1. Med henblik på frigivelse af leveringssikkerheden er de primære krav, jf. artikel 20 i forordning (EØF) nr. 2220/85, gennemførelse af leveringen på de fastsatte betingelser.

Det anses, at der er leveret en tilfredsstillende mængde, når nettovægten ved overtagelsen ikke ligger mere end 1 % under den adjudicerede mængde.

2. Beviserne for, at forpligtelserne i forbindelse med leveringen er opfyldt, føres over for det pågældende organ ved fremlæggelse af de i artikel 8 nævnte dokumenter.

3. I tilfælde af særlige vanskeligheder træffer Kommissionen passende foranstaltninger.

Artikel 11

1. Medmindre der er tale om force majeure, bærer tilslagsmodtageren alle risici i forbindelse med varen, f. eks. tab eller svind, indtil leveringsstadiet.

2. I tilfælde af force majeure frigøres tilslagsmodtageren helt eller delvis fra sine forpligtelser. I sådanne tilfælde træffer det udbetalende organ passende forholdsregler efter samråd med Kommissionen.

Artikel 12

Uden at bestemmelserne i artikel 3, stk. 1, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2630/81⁽¹⁾, foregribes, anføres i ansøgningen om eksportlicens for C-sukker og i selve licensen i rubrik 20 (særlige bemærkninger) angivelsen »Nødhjælp — forordning (EØF) nr. 3599/92. Eksportrestitutioner og monetære udligningsbeløb anvendes ikke.«

Artikel 13

Som omregningskurser i forbindelse med bud samt licitations- og leveringssikkerheder anvendes de landbrugsomregningskurser, som gælder på den dato, hvor fristen for indgivelse af bud udløber.

Artikel 14

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle relevante oplysninger om leveringerne, navnlig resultaterne af den i artikel 9 omhandlede kontrol, faktiske leveringsfrister og alle hændelser i forbindelse med leveringerne.

2. Kommissionen meddeler rettidigt de kompetente organer i medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for at sikre, at leveringerne forløber korrekt.

Artikel 15

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

⁽¹⁾ EFT nr. L 258 af 11. 9. 1981, s. 16.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

1. **Nærmere beskrivelse af varen og dennes kvalitet** : hvidt sukker, kategori 2, standardkvalitet (Rådets forordning (EØF) nr. 793/72 (EFT nr. L 94 af 21. 4. 1972, s. 1)), der opfylder betingelserne i artikel 3, stk. 3, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2103/77 (EFT nr. L 246 af 27. 9. 1977, s. 12).

Sukkerkategorien konstateres endeligt ved anvendelse af reglen i artikel 18, stk. 2, litra a), andet led, i forordning (EØF) nr. 2103/77.

2. **Emballering og mærkning** : nye jutesække med en indre sæk af polyethylen af mindst 0,05 mm's tykkelse, af en minimumsvægt for jute og polyethylen tilsammen på 420 g, med en nettovægt af 50 kg.

Mærkning : det europæiske flag (se EFT nr. C 114 af 29. 4. 1991, s. 1, bilag I og II).

3. Med henblik på eventuel omladning i andre sække skal tilslagsmodtageren levere 2 % tomme ekstra sække af samme kvalitet som de sække, hvori varen er emballeret, med et stort »R« påført efter påskriften.
-

BILAG II

OVERTAGELSESATTEST

Undertegnede :

.....
(efternavn, fornavn, firmanavn)

der handler på vegne af for

..... bekræfter, at de nedenfor anførte varer,
der er leveret i henhold til Kommissionens forordning (EØF) nr. 3599/92 er blevet overtaget :

— Sted og dato for overtagelsen :

.....

— Produkttype :

.....

— Vægt ved overtagelsen (netto) :

.....

— Emballering :

.....

.....

.....

.....

Bemærkninger :

.....

.....

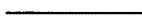
.....

.....

.....

Underskrift :

Dato :

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3600/92

af 11. december 1992

om de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets direktiv 91/414/EØF af 15. juli 1991 om markedsføring af plantebeskyttelsesmidler⁽¹⁾, særlig artikel 8, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen skal påbegynde et arbejdsprogram for gradvis undersøgelse af de aktive stoffer, som er på markedet to år efter meddelelsen af direktiv 91/414/EØF;

på grund af det meget store antal aktive stoffer, der vil være på markedet på det tidspunkt, er der foretaget en udvælgelse af disse stoffer, hvor der på afbalanceret måde tages hensyn til bl.a. sundheds- og/eller miljøaspekter, muligheden for, at der stadig kan være restkoncentrationer i behandlede produkter, betydningen for landbruget af præparater, der indeholder disse stoffer, det forhold, at der er en tydelig mangel på data eller at der tvært imod foreligger et ajourført komplet sæt data, samt lighed mellem kemiske eller biologiske egenskaber;

de indbyrdes forbindelser mellem producenterne, medlemsstaterne og Kommissionen og de enkelte parters forpligtelser i forbindelse med programmets iværksættelse bør fastlægges;

der bør etableres en procedure, hvorefter producenterne har mulighed for at underrette Kommissionen om, at de er interesseret i at få optaget et aktivt stof i direktivets bilag I, samt at de forpligter sig til at give alle de oplysninger, der er nødvendige for, at det aktive stof kan vurderes, og der kan træffes afgørelse om, hvorvidt det opfylder kriterierne for optagelse i artikel 5 i direktiv 91/414/EØF;

det bør fastsættes, hvorledes oplysningerne skal præsenteres, hvilke frister de skal indsendes efter, og hvilke myndigheder der skal have dem; det bør fastsættes, hvilke administrative konsekvenser det får, hvis disse forpligtelser ikke overholdes;

ved vurderingen bør der også tages hensyn til tekniske eller videnskabelige oplysninger, der er indsendt rettidigt fra anden side, om potentielt skadelige virkninger af et aktivt stof eller restkoncentrationerne heraf;

arbejdet med vurderingen bør fordeles mellem medlemsstaternes myndigheder; for hvert aktivt stof bør der derfor

udpeges en rapporterende medlemsstat, der er ansvarlig for i nært samarbejde med eksperter fra andre medlemsstater at undersøge og vurdere de forelagte oplysninger og videregive resultaterne af vurderingen til Kommissionen tillige med en henstilling med henblik på den afgørelse, der skal træffes angående det pågældende aktive stof;

de foranstaltninger, der træffes i henhold til denne forordning, bør ikke være til hinder for foranstaltninger, der skal træffes i forbindelse med andre fællesskabsforskrifter;

for at undgå dobbeltarbejde og navnlig for at undgå unødige forsøg med hvirveldyr bør der fastsættes særlige bestemmelser, som kan tilskynde producenterne til at indgive fælles dossierer;

procedurene i denne forordning bør ikke begrænse muligheden for undersøgelser og forbud som omhandlet i Rådets direktiv 79/117/EØF⁽²⁾, senest ændret ved Kommissionens direktiv 91/188/EØF⁽³⁾, når Kommissionen bliver bekendt med oplysninger, der viser, at de betingelser for forbud, der er fastsat i direktiv 79/117/EØF, kan være opfyldt; på tidspunktet for vedtagelsen af denne forordning foretages der en særlig undersøgelse af sådanne oplysninger med hensyn til atrazin og quintozen;

der bør på nuværende tidspunkt træffes proceduremæssige og administrative foranstaltninger for at sikre, at en vurdering af aktive stoffer faktisk kan påbegyndes på tidspunktet for gennemførelsen af direktiv 91/414/EØF;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med Den Stående Komité for Plantesundhed —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Denne forordning indeholder de nærmere bestemmelser for iværksættelsen af første fase af det arbejdsprogram, der er omhandlet i artikel 8, stk. 2, i direktiv 91/414/EØF, i det følgende benævnt »direktivet«. Første fase omfatter en vurdering af de stoffer, der er anført i bilag I til denne forordning med henblik på deres eventuelle

(¹) EFT nr. L 230 af 9. 8. 1991, s. 1, berigtiget i EFT nr. L 170 af 25. 6. 1992, s. 40.

(²) EFT nr. L 33 af 8. 2. 1979, s. 36.

(³) EFT nr. L 92 af 13. 4. 1991, s. 42.

optagelse i direktivets bilag I. Bestemmelserne i direktivets artikel 6, stk. 2 og 3, og stk. 4, andet afsnit, finder ikke anvendelse på et stof, der er anført i bilag I til denne forordning, så længe de i forordningen fastlagte procedurer ikke er blevet afsluttet med hensyn til det pågældende stof.

2. Denne forordning berører ikke :

- a) medlemsstaternes kontrol, især med henblik på fornyelse af godkendelser, jf. direktivets artikel 4, stk. 4
- b) Kommissionens revision, jf. direktivets artikel 5, stk. 5
- c) vurderinger, der gennemføres i forbindelse med direktiv 79/117/EØF.

Artikel 2

1. I denne forordning har begreberne plantebeskyttelsesmidler, stoffer, aktive stoffer, præparater og godkendelse af et plantebeskyttelsesmiddel den betydning, der er defineret i direktivets artikel 2.

2. Ved anvendelsen af denne forordning forstås desuden ved :

a) Producenter :

- for så vidt angår aktive stoffer produceret i Fællesskabet, fabrikanten eller en i Fællesskabet etableret person, der af fabrikanten er udpeget som dennes eneste repræsentant
- for så vidt angår aktive stoffer produceret uden for Fællesskabet, en i Fællesskabet etableret person, der af fabrikanten er udpeget som dennes eneste repræsentant, eller, hvis der ikke er udpeget en sådan person, den eller de importører, der til Fællesskabet indfører det aktive stof i ren tilstand eller som del af et præparat.

b) Komiten :

Den Stående Komité for Plantesundhed, som er omhandlet i direktivets artikel 19.

Artikel 3

Medlemsstaterne udpeger en myndighed, der skal koordinere samarbejdet med producenter, andre medlemsstater og Kommissionen og generelt forestå iværksættelsen af det arbejdsprogram, der er omhandlet i direktivets artikel 8, stk. 2. De meddeler Kommissionen navnet på den udpegede myndighed.

Artikel 4

1. Producenter, der ønsker at sikre sig, at et aktivt stof, som er anført i bilag I til denne forordning, eller salte, estere eller aminer heraf optages i direktivets bilag I, skal

anmelde dette til Kommissionen senest seks måneder efter datoen for forordningens ikrafttrædelse.

Producenter af et aktivt stof, der er anført i bilag I, har også pligt til inden for den i stk. 1 fastsatte frist at give Kommissionen underretning, hvis de frafalder kravet om stoffets optagelse i direktivets bilag I, idet dette dog ikke indskrænker anvendelsen af første afsnit.

2. Anmeldelser skal indgives til Kommissionen, GD VI, Rue de la Loi 200, B-1049 Bruxelles, være udformet i overensstemmelse med den i bilag II anførte model for anmeldelse, være fuldstændige og indeholde den tilsagnserklæring, der er anført under punkt 5 i modellen for anmeldelse.

3. Producenter, der ikke rettidigt har indgivet den i stk. 1 omhandlede anmeldelse af et givet aktivt stof, vil kun have mulighed for at deltage i det i artikel 1 omhandlede program sammen med andre anmeldere af det pågældende aktive stof eller i det i stk. 4 omhandlede tilfælde at bistå den anmeldende medlemsstat, når der foreligger samtykke hertil fra de oprindelige anmeldere.

4. Hvis der for et givet aktivt stof ikke er nogen producent, der har indgivet anmeldelse i overensstemmelse med stk. 2, underretter Kommissionen medlemsstaterne herom gennem komitéen. Medlemsstaterne kan ved hjælp af den model for anmeldelse, der er anført i bilag II, tilkendegive deres interesse i at sikre sig, at det pågældende aktive stof optages i direktivets bilag I. Anmeldelsen skal sendes til Kommissionen hurtigst muligt og senest seks måneder efter, at medlemsstaterne er blevet underrettet af Kommissionen. Hvis en medlemsstat har indgivet anmeldelse, skal den påtage sig de forpligtelser, der normalt påhviler producenten, og som er fastlagt i artikel 5 til 8.

5. Når der efter ovenstående procedure ikke er nogen producent eller medlemsstat, der har anmeldt sin interesse i en optagelse af et givet aktivt stof i direktivets bilag I, kan der i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, sidste afsnit, træffes afgørelse om, at det pågældende aktive stof ikke skal optages.

Artikel 5

1. Kommissionen behandler sammen med komitéen de i artikel 4, stk. 2 og 4, nævnte anmeldelser.

2. Efter den i stk. 1 omhandlede behandling træffes der efter proceduren i direktivets artikel 19 ved en forordning afgørelse om følgende :

- a) listen over de aktive stoffer, for hvilke der skal foretages en vurdering med henblik på deres eventuelle optagelse i direktivets bilag I
- b) udpegning af en rapporterende medlemsstat for hvert aktivt stof, der optages i den i litra a) omhandlede liste.

3. I den liste, der er omhandlet i stk. 2, litra a), kan visse stoffer med lignende struktur eller kemiske egenskaber grupperes samlet; hvis et aktivt stof er blevet anmeldt i forskellige former, der kan have forskellige toksikologiske egenskaber eller miljømæssige virkninger, kan disse anføres særskilt i listen.

4. Den i stk. 2 omhandlede forordning skal for hvert stof indeholde:

- navnene på alle de producenter, der har indgivet anmeldelse efter artikel 2, stk. 1, eller i givet fald på de medlemstater, som har indgivet anmeldelse efter artikel 4, stk. 4
- navnet på den medlemsstat, der udpeges som rapporterende medlemsstat
- fristen for fremsendelse til den rapporterende medlemsstat af de i artikel 6 omhandlede aktmapper, idet der generelt fastsættes en tolv måneders periode til udarbejdelse af dokumenterne, samt for eventuelle interesserede parters fremsendelse af tekniske eller videnskabelige oplysninger vedrørende de farlige virkninger, som stoffet eller dets restkoncentrationer eventuelt kan have for menneskers og/eller dyrs sundhed og/eller for miljøet.

5. Hvis der i forbindelse med den i artikel 6, 7 og 8 omhandlede procedure for fornyet vurdering opstår en skæv fordeling mellem medlemsstaterne af ansvaret som rapporterende medlemsstat, kan der efter proceduren i direktivets artikel 19 træffes afgørelse om at udpege en anden rapporterende medlemsstat for et givet stof.

Artikel 6

1. De anmeldere, der er anført i den i artikel 5 omhandlede forordning, skal enkeltvis eller i fællesskab inden for den i artikel 5, stk. 4, tredje led, omhandlede frist for et givet aktivt stof sende følgende til den udpegede myndighed i den rapporterende medlemsstat:

- a) det resumé af aktmappen, der er omhandlet i stk. 2, og
- b) den fuldstændige aktmappe, der er omhandlet i stk. 3.

De skal også sende disse oplysninger til de eksperter, der er omhandlet i henhold til artikel 7, stk. 2, samt på anmodning til den i artikel 3 omhandlede myndighed i enhver medlemsstat.

Hvis der i den i artikel 5, stk. 4, omhandlede forordning for et givet stof er anført flere anmeldelser, skal de pågældende anmeldere i rimeligt omfang bestræbe sig på i fællesskab at indgive de i første afsnit omhandlede aktmapper. Hvis en aktmappe ikke er indgivet af alle de pågældende anmeldere, skal den indeholde en beskrivelse af de bestræbelser, der er udfoldet i så henseende, og en

angivelse af grundene til, at visse producenter ikke har deltaget.

2. Resuméet af aktmappen skal indeholde:

- a) en kopi af anmeldelsen; ved fælles ansøgninger fra flere producenter en kopi af de anmeldelser, der er givet i henhold til artikel 4, samt navnet på den person, som de pågældende producenter har udpeget som den ansvarlige for den fælles aktmappe op for forelæggelsen af aktmappen i overensstemmelse med denne forordning
- b) de anbefalede betingelser for anvendelse af et aktivt stof, for hvilket der anmode om optagelse i direktivets bilag I
- c) for hvert punkt i direktivets bilag II de foreliggende resuméer og resultater af forsøg samt navnet på den person eller det institut, der har udført forsøgene; samme oplysninger for hvert af de punkter i direktivets bilag III, der er relevante for vurderingen med hensyn til de i direktivets artikel 5 omhandlede kriterier og for et eller flere præparater, der er repræsentative for de i litra b) omhandlede anvendelsesbetingelser
- d) hvis nogle af de oplysninger, der er omhandlet i litra c), ikke foreligger:

— enten de videnskabelige eller tekniske forhold, der er i overensstemmelse med indledningen til direktivets bilag II og III kan begrunde, at oplysningerne ikke er nødvendige for en vurdering af det aktive stof i relation til de kriterier, der er omhandlet i direktivets artikel 5

— eller en tilsagnserklæring fra den eller de producenter, der forelægger aktmappen, om at de manglende oplysninger vil blive fremsendt senere; der skal fremsendes en detaljeret tidsplan og dokumenter, som viser, at dette løfte kan opfyldes.

3. Den fuldstændige aktmappe skal indeholde protokollerne og de fuldstændige undersøgelsesrapporter vedrørende alle de oplysninger, der er nævnt i stk. 2, litra c).

4. Hvis de i stk. 1 omhandlede aktmapper for et givet aktivt stof ikke fremsendes inden for den frist, der er fastsat i artikel 5, stk. 4, eller hvis de fremsendte aktmapper tydeligvis ikke opfylder de krav, der er fastsat i stk. 2 og 3, skal den rapporterende medlemsstat underrette Kommissionen herom og anføre de begrundelser, som anmelderne har givet.

5. På grundlag af den i stk. 4 omhandlede rapport fra den rapporterende medlemsstat skal Kommissionen i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, sidste afsnit, forelægge komitéen et udkast til afgørelse om ikke at optage det aktive stof i bilag I til direktivet, medmindre:

- der er indrømmet en ny frist for forelæggelse af en aktmappe, der opfylder kravene i stk. 2 og 3; en ny frist vil kun blive indrømmet, hvis det godtgøres, at forsinkelsen skyldes forsøg på at indgive fælles aktmapper eller force majeure
- en medlemsstat underretter Kommissionen om, at den ønsker at sikre sig optagelsen af det pågældende aktive stof i direktivets bilag I og er rede til at sørge for udarbejdelse af aktmappen som omhandlet i stk. 1 og til at påtage sig en anmelders forpligtelser som fastlagt i artikel 7 og 8.

Artikel 7

1. For hvert aktivt stof, for hvilket en medlemsstat er blevet udpeget som rapporterende medlemsstat, skal den:

- a) behandle de i artikel 6, stk. 2 og 3, omhandlede aktmapper i den rækkefølge, i hvilken de modtages fra den eller de pågældende anmeldere, samt de oplysninger, der omhandles i artikel 5, stk. 4, tredje led, og andre foreliggende oplysninger; hvis der forelægges flere dossierer for samme aktive stof, vil den seneste meddelelse i aktmappen være afgørende for rækkefølgen ved behandlingen
- b) umiddelbart efter behandlingen af en aktmappe sørge for, at anmelderne fremsender et ajourført resumé af aktmappen til de øvrige medlemsstater og Kommissionen
- c) hurtigst muligt og senest tolv måneder efter modtagelsen af en aktmappe som omhandlet i artikel 6, stk. 2 og 3, tilstille Kommissionen en rapport om dens vurdering af aktmappen med en henstilling:
 - om at optage det aktive stof i direktivets bilag I med angivelse af betingelserne for optagelse
 - om at fjerne det aktive stof fra markedet
 - om foreløbigt at fjerne det aktive stof fra markedet med mulighed for en fornyet stillingtagen til, om det aktive stof skal optages i bilag I, når der er fremsendt resultater af yderligere forsøg eller supplerende oplysninger som anført i rapporten, eller
 - om at udskyde enhver afgørelse om den eventuelle optagelse, indtil der er fremsendt resultater af yderligere forsøg eller oplysninger som anført i rapporten.

2. Fra begyndelsen af den i stk. 1, litra a), nævnte behandling kan den rapporterende medlemsstat opfordre anmelderne til at forbedre eller supplere aktmappen. Desuden skal den rapporterende medlemsstat i forbindelse med behandlingen rådføre sig med eksperter fra andre medlemsstater, som Kommissionen har godkendt

på forslag af de pågældende medlemsstater, med hensyn til hele aktmappen eller visse dele af denne.

3. Efter at have modtaget det resumé af aktmappen, og den rapport, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen Den Stående Komité for Plantesundhed resuméet og rapporten til behandling.

Efter denne behandling skal Kommissionen, uden at dette foregriber et eventuelt forslag, som den måtte fremsætte med henblik på ændring af bilaget til direktiv 79/117/EØF, forelægge komitéen et udkast til afgørelse om at optage det pågældende aktive stof i direktivets bilag I og i givet fald om fastsættelse af betingelserne for optagelse eller i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, sidste afsnit, et udkast til afgørelse om ikke at optage stoffet i nævnte bilag I.

4. Hvis det efter den i stk. 3 omhandlede behandling er nødvendigt, at der fremsendes resultater af visse yderligere forsøg eller supplerende oplysninger, fastlægger Kommissionen:

- den frist, inden for hvilken de pågældende resultater eller oplysninger skal fremsendes til den rapporterende medlemsstat og de eksperter, der er udpeget i henhold til stk. 2
- den frist, inden for hvilken de pågældende anmeldere skal tilstille den rapporterende medlemsstat og Kommissionen deres tilsagnserklæring om at fremsende de krævede resultater eller oplysninger inden for den i første led omhandlede frist.

5. Kommissionen forelægger i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, sidste afsnit, komitéen et udkast til afgørelse om ikke at optage stoffet i bilag I til direktivet, såfremt:

- de pågældende anmeldere ikke har fremsendt deres tilsagnserklæring om at fremsende de krævede resultater inden for den frist, der er omhandlet i stk. 4, andet led
- den rapporterende medlemsstat har underrettet Kommissionen om, at de i stk. 4, første led, omhandlede resultater ikke er blevet forelagt inden for den fastsatte frist.

Artikel 8

1. Efter modtagelsen af resultaterne af de yderligere forsøg eller de supplerende oplysninger skal den rapporterende medlemsstat:

- a) behandle dem sammen med resultaterne af den aktmappe, der allerede er forelagt for det pågældende stof
- b) straks efter denne behandling sikre sig, at anmelderen fremsender resuméet af de yderligere forsøg, resultaterne af disse forsøg eller de supplerende oplysninger til de øvrige medlemsstater og Kommissionen

- c) hurtigst muligt og senest inden ni måneder efter modtagelsen af resultaterne eller oplysningerne tilstille Kommissionen en rapport om medlemsstatens vurdering af den samlede aktmappe med en henstilling:
- om at optage det aktive stof i bilag I med angivelse af betingelserne for optagelse
 - såfremt stoffet allerede er optaget i bilag I, om at bibeholde eller ændre betingelserne for optagelse
 - om at fjerne det aktive stof fra markedet
 - om foreløbigt at fjerne det aktive stof fra markedet med mulighed for en fornyet stillingtagen til, om det aktive stof skal optages i bilag I til direktivet, når der er forelagt resultater af visse yderligere forsøg eller bestemte oplysninger, der skal klarlægge eventuelle uafklarede punkter efter de yderligere forsøg og de oplysninger, der er forelagt i henhold til artikel 7, stk. 4
 - hvis resultaterne af de yderligere forsøg eller de supplerende oplysninger ikke giver grundlag for at drage en endelig konklusion, om at udskyde afgørelsen i afventning af, at der forelægges resultater af visse yderligere forsøg, der skal klarlægge eventuelle uafklarede punkter efter de resultater af yderligere forsøg, der er forelagt i henhold til artikel 7, stk. 4.
2. Proceduren i artikel 7, stk. 2, finder også anvendelse på den i stk. 1, litra a), omhandlede behandling.
3. Efter at have modtaget det resumé og den rapport, der er omhandlet i stk. 1, forelægger Kommissionen dem for komitéen med henblik på behandling i tilslutning til den behandling, der allerede er gennemført i henhold til artikel 7, stk. 3, første afsnit.

Efter denne behandling skal Kommissionen, uden at dette foregriber et eventuelt forslag, som den måtte frem-

sætte med henblik på ændring af bilaget til direktiv 79/117/EØF, forelægge komitéen et udkast til afgørelse om at optage det pågældende aktive stof i direktivets bilag I, og i givet fald om fastsættelse af betingelserne for optagelse eller i overensstemmelse med direktivets artikel 8, stk. 2, sidste afsnit, et udkast til afgørelse om ikke at optage det aktive stof i nævnte bilag I eller, såfremt det aktive stof allerede er anført i sidstnævnte bilag, om at ændre betingelserne for optagelse.

4. Såfremt der efter den i stk. 3, første afsnit, omhandlede behandling i komitéen igen skønnes at være behov for resultater af yderligere forsøg, finder artikel 7, stk. 4 og 5, og stk. 1 i nærværende artikel anvendelse. I sådanne tilfælde skal Kommissionen give de pågældende anmeldere en detaljeret redegørelse for årsagerne til, at der ønskes yderligere forsøg.

Artikel 9

Såfremt Kommissionen for et stof, der er anført i bilag I, fremsætter forslag om et fuldstændigt forbud i henhold til direktiv 79/117/EØF, afbrydes de i denne forordning foreskrevne frister fra den dato, hvor der træffes afgørelse om forslaget, idet den resterende del af fristen løber fra denne dato. Såfremt Rådet træffer afgørelse om et fuldstændigt forbud mod stoffet i bilaget til direktiv 79/117/EØF, afsluttes den i nærværende forordning fastlagte procedure.

Artikel 10

Denne forordning træder i kraft den 1. februar 1993.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 11. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I

LISTE OVER STOFFER, DER ER OMFATTET AF FØRSTE FASE AF DET ARBEJDSPROGRAM, DER ER OMHANDLET I ARTIKEL 8, STK. 2 I DIREKTIV 91/414/EØF.

Navn

1. Acephat	31. Chlorothalonil	60. Amitrol (Aminotriazol)
2. Methamidophos	32. Dinocap	61. Atrazin
3. Aldicarb	33. Fenarimol	62. Simazin
4. Amitraz	34. Fentin Acetat	63. Bentazon
5. Azinphos-Ethyl	35. Fentin Hydroxid	64. Chlorotoluron
6. Azinphos-Methyl	36. Flusilazol	65. 2,4-D
7. Carbendazim	37. Imazalil	66. 2,4-DB
8. Benomyl	38. Mancozeb	67. Ethofumesat
9. Thiophanat-Methyl	39. Maneb	68. Fluroxypyr
10. Chlorpyriphos	40. Zineb	69. Glyphosat
11. Chlorpyriphos-Methyl	41. Metiram	70. Ioxynil
12. Cyfluthrin	42. Propineb	71. Bromoxynil
13. Beta-Cyfluthrin	43. Thiram	72. Isoproturon
14. Chyhalothrin	44. Ferbam	73. MCPA
15. Lambda-Cyhalothrin	45. Ziram	74. MCPB
16. Cypermethrin	46. Propiconazol	75. Mechlorprop
17. Alpha-Cypermethrin	47. Pyrazophos	76. Mechlorprop-P
18. DNOC	48. Quintozen	77. Metsulfuron-Methyl
19. Deltamethrin	49. Thiabendazol	78. Thifensulfuron
20. Dinoterb	50. Vinclozolin	79. Triasulfuron
21. Endosulfan	51. Procymidon	80. Molinat
22. Fenthion	52. Iprodion	81. Monolinuron
23. Fenvalerat	53. Clozolinat	82. Linuron
24. Esfenvalerat	54. Chlorpropham	83. Paraquat
25. Lindan	55. Propham	84. Diquat
26. Parathion	56. Daminozid	85. Pendimethalin
27. Parathion-Methyl	57. Maleinlhydrazid	86. Desmedipham
28. Permethrin	58. Tecnazen	87. Phenmedipham
29. Benalaxyl	59. Alachlor	88. Propyzamid
30. Metalaxyl		89. Pyridat
		90. Warfarin

BILAG II

MODEL

Anmeldelse af et aktivt stof i henhold til artikel 4, stk. 7, i forordning (EØF) Nr. 3600/92

1. *Identifikationsoplysninger om anmelderen*
 - 1.1. Fabrikanten af det aktive stof (navn, adresse, herunder produktionsanlæggets beliggenhed)
 - 1.2. Anmeldende selskab (navn, adresse osv.) (hvis forskellig fra 1.1):
 - 1.2.a. Der optræder som:
 - den af fabrikanten udpegede eneste repræsentant
 - importør der ikke af fabrikanten er udpeget som eneste repræsentant
 - 1.3. Navn på den (fysiske) person, der er ansvarlig for anmeldelsen og andre forpligtelser, der følger af forordning (EØF) nr. 3600/92
 - 1.3.1. Adresse, som korrespondance skal stiles til
 - 1.3.2. a) Telefonnummer
b) Telexnummer
c) Telefaxnummer
 - 1.3.3. a) Kontaktperson
b) Alternativ kontaktperson
2. *Oplysninger, der kan lette identificering*
 - 2.1. Almindeligt navn, der foreslås eller er accepteret af ISO, samt synonyme og i givet fald angivelse af de salte eller estere, der fremstilles af fabrikanten
 - 2.2. Kemisk navn (IUPAC-nomenklatur)
 - 2.3. Fabrikantens udviklingskodenummer (-numre)
 - 2.4. CAS-, CIPAC- og EØF-numre (hvis disse foreligger)
 - 2.5. Empirisk formel og strukturformel samt molekylmasse
 - 2.6. Specifikation af renheden af det aktive stof, udtryk i g/kg eller g/l
 - 2.7. Angivelse af isomerer, urenheder og tilsætningsstoffer (f.eks. stabilisatorer) tillige med strukturformlen og intervallet for det mulige indhold, udtryk i g/kg eller g/l.
3. *Oplysninger om de anvendelsesbetingelser, der skal være omfattet af optagelsen i bilag I, og som anbefales af ansøgeren*
 - 3.1. Funktion, f.eks. fungicid, herbicid, insekticid, repellent, vækstregulator
 - 3.2. Påtænkte anvendelsesområder, f.eks. åben mark, drivhus, opbevaring af levnedsmidler eller foder, private haver
 - 3.3. Eventuelle særlige sundheds-, landbrugs-, plantebeskyttelses- eller miljøforhold, hvorunder det aktive stof kan anvendes eller ikke bør anvendes.
 - 3.4. Skadegørere, som kan bekæmpes, og afgrøder eller produkter, som kan beskyttes eller behandles.
4. *Oplysninger om godkendte anvendelser, som er anmelderen bekendt*
 - 4.1. Lande, hvor der er foretaget registrering (EF)
 - 4.2. Lande, hvor der er foretaget registrering (uden for EF)
 - 4.3. Registrerede anvendelser i EF, herunder alle relevante betingelser
 - 4.4. Præparatets navn, type (GIFAP/FAO-kode) og indhold af det aktive stof (i g/kg eller g/l).
5. *Tilsagnserklæring om fremsendelse af dossier*

Anmelderen bekræfter, at ovenstående oplysninger er sande og korrekte. Han erklærer, at han vil tilsende myndighederne i den udpegede rapporterende medlemsstat dossierer som fastsat i artikel 6 i forordning (EØF) nr. 3600/92 inden for en frist på tolv måneder fra Kommissionens afgørelse jf. nærværende forordnings artikel 5, stk. 4. Hvis der i afgørelsen er anført flere anmeldere for det pågældende aktive stof, vil anmelderen på enhver rimelig måde bestræbe sig på sammen med de øvrige anmeldere at forelægge et enkelt fælles dossier.

Underskrift (den person, der er bemyndiget til at handle på vegne af det under punkt 1.1 anførte selskab).

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3601/92

af 14. december 1992

om gennemførelsesbestemmelser for de specifikke foranstaltninger for spiseoliven

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1332/92 af 18. maj 1992 om indførelse af specifikke foranstaltninger for spiseoliven⁽¹⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EØF) nr. 1332/92 er det fastsat, at Fællesskabet medfinansierer foranstaltningerne med henblik på at øge forbruget af spiseoliven i Fællesskabet;

de vigtigste foranstaltninger, der vil blive taget i betragtning ved ydelse af fællesskabstilskud, bør fastsættes;

foranstaltningerne bør indgå i en samordnet strategi og indebære garantier for virkeliggørelse af de tilstræbte mål på mellemlang sigt, samt tilgodese Fællesskabets interesser; de bør forpligte branchens betydeligste erhvervsdrivende, præsenteres ensartet og indeholde de fornødne oplysninger til vurderingen af dem;

for at fremme mødet mellem de interesserede erhvervsdrivende og udarbejdelsen af fællesinitiativer bør der fastsættes en ordning for rundsending af foreløbige udkast; det bør fastsættes, at en sådan rundsending foretages af organer, som medlemsstaterne udpeger;

der bør fastsættes betingelser for samarbejdet mellem de organer, som medlemsstaterne og Kommissionen bemyndiger til at vurdere og udvælge projekterne;

de forskellige betingelser for opfyldelse af forpligtelserne bliver nedfældet i standardkontrakter, der indgår mellem de interesserede og de nationale ansvarlige organer, og som udarbejdes på grundlag af kontrakter, som Kommissionen stiller til rådighed;

det er nødvendigt, at medlemsstaterne udøver kontrol med foranstaltningernes gennemførelse, og at Kommissionen holdes underrettet om resultaterne af de foranstaltninger, der er fastsat i denne forordning;

ifølge forordning (EØF) nr. 1332/92 skal Fællesskabet også yde tilskud til tilvejebringelse af en driftskapital, der har til formål af regulere udbuddet;

for at støtteordningen kan fungere korrekt, bør det fastsættes, hvilke oplysninger om driftskapitalen og det ansøgende organs erhvervsvirksomhed der skal meddeles den ansvarlige myndighed, og hvilken kontrol den nationale myndighed skal foretage;

med henblik på en hurtig iværksættelse af driftskapitalen bør det være muligt at yde forskud; betingelserne for udbetaling af forskud og forskuddets størrelse bør fastlægges nærmere; der bør dog kun udbetales forskud, hvis der stilles en sikkerhed, som garanterer, at modtagerne overholder deres forpligtelser;

der bør anvendes passende sanktioner i tilfælde af alvorlige overtrædelser af de forpligtelser, der er fastsat i forordning (EØF) nr. 1332/92 og i denne forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

AFSNIT I

Salgsfremmende foranstaltninger

Artikel 1

1. De foranstaltninger, der er beregnet til at fremme forbruget af spiseoliven i Fællesskabet som omhandlet i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 1332/92, indgår i programmer.

2. Ved »program« forstås en række sammenhængende foranstaltninger, der opfylder følgende krav:

- de har et tilstrækkeligt omfang til at kunne øge afsætningen af produktionen og forbruget, og/eller
- de gør det muligt at omstille og tilpasse produktionen til markedets behovet.

3. Programmerne kan gennemføres over et eller flere år, dog højst tre år, at regne fra den dato, hvor den i artikel 7, stk. 3, anførte kontrakt underskrives.

(¹) EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 1.

Artikel 2

1. Programmerne omfatter flere af følgende foranstaltninger:

- gennemførelse af markedsundersøgelser og forbrugertests
- forskning i produktion af oliven med lavt indhold af salt
- udvikling af nye, miljøvenlige produktionsteknikker
- udbredelse af forskningsresultater inden for agronomi, ernæring og markedsføring
- udvikling af nye former for emballering og præsentation
- ernærings- og diætundersøgelser
- tilrettelæggelse af salg fremstød
- tilrettelæggelse af og deltagelse i messer og andre kommercielle arrangementer
- udarbejdelse af publikationer og audiovisuelt materiale.

2. Der accepteres ikke foranstaltninger, som Fællesskabet støtter i henhold til andre foranstaltninger, eller som modtager anden støtte.

Artikel 3

1. De i artikel 1 nævnte programmer indgives af repræsentative sammenslutninger, der forener spiseolivenbranchens forskellige grene, så som producentorganisationer eller foreninger heraf og handlende eller deres sammenslutninger.

2. Den sammenslutning, der har indgivet støtteansøgningen, er den eneste ansvarlige for gennemførelsen af de foranstaltninger, der er antaget til at modtage støtte. Sammenslutningen har den fornødne retlige handleevne til at gennemføre foranstaltningerne og har sit hovedsæde i Fællesskabet.

Artikel 4

1. De i artikel 3 nævnte sammenslutninger kan meddele det ansvarlige organ i den medlemsstat, hvor de har deres sæde, et foreløbigt programudkast over de foranstaltninger, de påtænker at gennemføre i medfør af denne forordning, efter modellen i bilag I. En sammenslutning, som er dannet af organisationer fra flere medlemsstater, har sit sæde i den medlemsstat, hvor den organisation, som repræsenterer den største finansielle andel, har sit hovedsæde. Programudkastet meddeles hvert år senest den 31. januar. Det første år meddeles det dog senest den 15. marts.

2. Det i stk. 1 nævnte organ sender de foreløbige programudkast, det har modtaget, til Kommissionen, som

foranstalter forsendelse til de andre medlemsstaters ansvarlige organer.

Artikel 5

1. Støtteansøgningen indgives hvert år senest den 30. april til det ansvarlige organ i den medlemsstat, hvor sammenslutningen eller den ansvarlige partner har sit hovedsæde. Det første år indgives ansøgningen dog senest den 15. juni.

Ansøgningen indeholder alle de oplysninger, der er anført i bilag II.

2. Det ansvarlige organ kontrollerer, om oplysningerne i støtteansøgningerne er korrekte, og om de er i overensstemmelse med denne forordning. Det anmoder om nødvendigt om supplerende oplysninger og udarbejder en begrundet udtalelse. Udtalelsen omfatter en vurdering af, om programmerne økonomisk hænger sammen, og om foranstaltningerne har en tilstrækkelig teknisk kvalitet, om overslagene og finansieringsplanerne er velbegrundede, samt om programmerne er gennemførlige.

Organet afviser ansøgninger, der indeholder urigtige oplysninger, eller som falder ind under anvendelsesområdet for artikel 2, stk. 2.

3. Det ansvarlige organ udarbejder en liste over alle støtteansøgninger og tilsender Kommissionen listen med en kopi af de antagne ansøgninger ledsaget af den begrundede udtalelse, samt begrundelse for ansøgninger, som ikke kan antages. Fremsendelsen foretages hvert år senest den 30. juni. Det første år foretages den dog senest den 15. august.

Artikel 6

Efter behandling i Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer i henhold til artikel 38 i Rådets forordning nr. 136/66/EØF⁽¹⁾ udarbejder Kommissionen hurtigst muligt listen over ansøgninger, der er antaget med henblik på ydelse af Fællesskabets støtte.

Listen udarbejdes ud fra de fremlagte strategiers kohærens, de foreslåede foranstaltningers og programmets økonomiske og tekniske fortrin, den forventede virkning af deres gennemførelse, den opnåede innovation og muligheden for at øge forbruget af spiseoliven betydeligt, samt garantien for sammenslutningernes effektivitet og repræsentativitet.

(¹) EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

Hovedvægten lægges på foranstaltninger, der omfatter flere medlemsstater og har virkning for hele Fællesskabet.

Kommissionen meddeler straks de ansvarlige organer i medlemsstaterne listen over de antagne foranstaltninger. Listen offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, C-udgaven.

Artikel 7

1. Hver ansøger informeres hurtigst muligt af det ansvarlige organ om resultatet af sin støtteansøgning.

2. De ansvarlige organer indgår senest to måneder efter meddelelsen af listen kontrakter med de pågældende om de antagne foranstaltninger.

Organerne anvendes i denne forbindelse standardkontrakter, som Kommissionen stiller til rådighed. Kontrakterne indeholder henvisninger til de almindelige bestemmelser, som kontrahenten anses for at være bekendt med og acceptere.

3. Når kontrakten underskrives, stiller ansøgeren over for det kompetente organ en sikkerhed, som svarer til 15 % af EF-støtten, og som skal sikre, at kontrakten gennemføres korrekt.

Sikkerheden stilles på de betingelser, som er fastsat i afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85⁽¹⁾.

Sikkerheden frigives efter de frister og på de betingelser, der er fastsat i artikel 8, stk. 7, første afsnit.

Artikel 8

1. Fra den dato, hvor kontrakten underskrives, kan den pågældende anmode om forskud.

Forskuddet kan udgøre 30 % af den maksimale EF-støtte.

For at forskuddet kan udbetales, skal der over for det kompetente organ stilles en sikkerhed af en størrelse, der opfylder de betingelser, som er fastsat i afsnit III i forordning (EØF) nr. 2220/85.

2. Betalingerne sker på grundlag af kvartalsvise fakturaer, hvoraf den første forelægges tre måneder efter den dato, hvor kontrakten blev underskrevet, ledsaget af de relevante bilag.

3. Anmodningen om restbeløbet indgives senest inden udgangen af den tredje måned, der følger efter den dato, hvor de i kontrakten fastsatte foranstaltninger er afsluttet. Anmodningen ledsages af følgende:

- de relevante bilag
- en oversigt over gennemførelsen
- en rapport med evaluering af de resultater, der kan konstateres på tidspunktet for rapportens udfærdigelse, og en redegørelse for, hvorledes resultaterne kan udnyttes.

4. Det kompetente organ forelægger straks Kommissionen en genpart af den oversigt og den rapport, der er nævnt i stk. 3.

Kommissionen kan fremsætte bemærkninger inden for en frist på 45 dage.

5. Det er en betingelse for restbeløbets udbetaling, at de i stk. 3 nævnte oplysninger kontrolleres, og at det konstateres, at forpligtelserne i henhold til kontrakten er opfyldt.

6. Det kompetente organ foretager udbetalingerne senest tre måneder efter anmodningens modtagelse. Dog kan det udsætte udbetalingen af et forskud eller af restbeløbet, hvis det er nødvendigt at foretage yderligere kontrol.

7. Den i stk. 1 nævnte sikkerhed kan først frigives, når restbeløbet af støtten til de pågældende foranstaltninger er udbetalt.

På anmodning af kontrahenten kan frigivelsen dog fremskyndes, hvis forskuddet er reguleret ved de i stk. 2 nævnte kvartalsvise betalinger.

8. Sikkerheden fortabes delvis, hvis forskuddet er større end den støtte, der ydes; sikkerheden fortabes i forhold til det uretmæssigt udbetalte beløb.

9. Hvis den i stk. 3 nævnte frist ikke overholdes, fortabes sikkerheden helt eller delvis i henhold til forordning (EØF) nr. 2220/85.

Artikel 9

1. De ansvarlige organer træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på ved teknisk, administrativ og regnskabsmæssig kontrol hos kontrahenten, kontrahentens eventuelle partnere og underleverandører at kontrollere, om:

- de fremsendte oplysninger og bevisdokumenter er korrekte
- alle kontraktens forpligtelser er gennemført.

De underretter straks Kommissionen om alle konstaterede uregelmæssigheder.

2. Med henblik på anvendelse af stk. 1, skal det ansvarlige organ i den pågældende medlemsstat yde den nødvendige bistand til kontrahenten, hvis han gennemfører foranstaltningerne i en anden medlemsstat end den, hvor det ansvarlige organ, som har indgået kontrakten, er hjemmehørende.

(¹) EFT nr. L 205 af 3. 8. 1985, s. 5.

3. Kommissionen kan til enhver tid medvirke ved kontrol i henhold til denne artikel.

Den kan desuden foranledige og deltage i særlig kontrol.

AFSNIT II

Støtte til oprettelse af driftskapital

Artikel 10

For at opnå den i artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1332/92 nævnte specifikke støtte til tilvejebringelse af driftskapital meddeler de pågældende organisationer den ansvarlige myndighed:

- a) driftskapitalens struktur samt beviser for organisationens bidrag til kapitalen
- b) de nærmere regler for tilførelse af ny kapital til driftskapitalen, der skal sikre en regelmæssig drift med henblik på at realisere de i artikel 3 fastsatte målsætninger; dette bevis kan bl.a. føres ved hjælp af udtag fra en særkilt bankkonto
- c) dokumentation for den markedsførte produktions værdi:
 - i det første produktionsår efter datoen for godkendelse af sammenslutningen eller foreningen af producentsammenslutninger eller efter datoen for oprettelse af kooperativet eller foreningen af kooperativer
 - i givet fald i et andet produktionsår efter godkendelsen eller oprettelsen.

Den markedsførte produktions værdi fastslås på grundlag af:

- den faktisk solgte årlige mængde i det pågældende produktionsår
- de gennemsnitlige producentpriser i samme produktionsår.

Artikel 11

Den ansvarlige myndighed sikrer sig i tre produktionsår efter støttens udbetaling i overensstemmelse med artikel 12:

- at driftskapitalen har været i anvendelse og er blevet tilført ny kapital i overensstemmelse med den meddelelse, der er givet i henhold til artikel 10, litra b)

— at driftskapitalen rekonstrueres ved begyndelsen af hvert produktionsår. Ved vurderingen af, om denne forpligtelse er blevet opfyldt, kan værdien af de oplagrede produkter tages i betragtning.

Med henblik på kontrol skal organisationen på ethvert tidspunkt kunne stille kontoudtog og dokumentation, som bekræfter de transaktioner, der er foretaget vedrørende kapitalens anvendelse i de foregående fem år, til rådighed for den ansvarlige myndighed.

Artikel 12

1. Den ansvarlige nationale myndighed udbetaler den specifikke støtte til tilvejebringelse af driftskapital, der omfatter støtte fra både medlemsstaten og Fællesskabet, til organisationerne senest tre måneder efter støtteansøgningen, i overensstemmelse med bilag IV efter at det er konstateret, at artikel 11 er overholdt.

2. Medlemsstaterne yder dog de organisationer, der ansøger herom, et forskud, hvis ansøgerne:

- har indgivet ansøgning i overensstemmelse med bilag III
- fører bevis for, at driftskapitalen er tilvejebragt i overensstemmelse med artikel 3 i forordning (EØF) nr. 1332/92.

Forskuddet må højst udgøre 60 % af det samlede finansielle bidrag til tilvejebringelse af driftskapital, som medlemsstaten og Fællesskabet yder, og som beregnes ud fra en skønsmæssig opgørelse over afsætningen i det produktionsår, der er anført i artikel 10, litra c), jf. bilag III, punkt 4.

Er der udbetalt forskud, udformes ansøgningen om udbetaling af reststøtten ifølge bilag IV.

3. Forskud kan kun udbetales, hvis ansøgeren dokumenterer, at der er stillet sikkerhed på 110 % af forskudsbeløbet.

Sikkerheden stilles i overensstemmelse med afsnit III i Kommissionens forordning (EØF) nr. 2220/85.

4. Sikkerheden frigives straks, når reststøtten er udbetalt.

5. Sikkerheden fortabes delvis, hvis forskuddet har været større end støttebeløbet; der fortabes den del af sikkerheden, der svarer til det for meget udbetalte beløb.

6. Sikkerheden fortabes helt, hvis støtteansøgningen ikke er indgivet senest fire måneder efter udgangen af det andet produktionsår efter datoen for indgivelse af forskudsansøgningen.

AFSNIT III

Almindelige bestemmelser og finansieringsbestemmelser

Artikel 13

Produktionsåret for spiseoliven begynder den 1. september og slutter den 31. august det følgende år.

Artikel 14

1. Hvis der uberettiget er udbetalt støtte, geninddriver det ansvarlige organ det udbetalte beløb, forhøjet med en rente for perioden fra datoen for støttens udbetaling til den faktisk geninddrivelse. Der anvendes den i C-udgaven af *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggjorte rentesats, som Den Europæiske Fond for Monetært

Samarbejde anvender for sine transaktioner i ECU, og som gælder på datoen for udløbet af fristen for tilbagebetaling.

2. Den tilbagebetalte støtte og renterne overføres til de udbetalende organer, som trækker dem fra de udgifter, der er finansieret af Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget i forhold til Fællesskabets medfinansiering.

Artikel 15

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på sanktioner for overtrædelser af de forpligtelser, der følger af forordning (EØF) nr. 1332/92 og denne forordning.

Artikel 16

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG I
PROGRAMUDKAST

1. Ansøgerens identitet		
Navn eller betegnelse :		
Sæde i medlemsstaten :		
Adresse :		
Telefon :	Telex :	Telefax :
2. Partnere		
Navn eller betegnelse :	Hovedaktivitet :	Medlemsstat :
3. Påtænkte program		
Produkt(er) :		
Formål :		
Påtænkte foranstaltninger :		
Kort beskrivelse :		
Programmets varighed :	Anslået beløb :	
Dato :	<i>(underskrift)</i> (1)	

(1) Underskrives af en ansvarlig på sammenslutningens eller partnernes vegne.

5.2. *Partnere* (én formular for hver partner)

Navn eller firmanavn :	
Retlig status :	Type : (¹)
	PO ☐ FI ☐ D ☐ FO ☐ H ☐ A ☐
Hovedaktivitet :	
Rolle i sammenslutningen : — partner ☐	
— hovedansvarlig ☐	
Ansvar for og bidrag til programmets gennemførelse :	
Erfaring og referencer (aktivitetsområde) :	
Bidrag til programmets finansiering (i national valuta) :	
— første år	
— andet år	
— tredje år	
I alt :	
Ret til udnyttelse af resultaterne :	

(¹) PO = producentorganisation
 FI = forarbejdningsindustri
 FO = forening

H = handlende
 D = detailhandler
 A = andet

6. Programmets finansiering6.1. Programmets samlede omkostninger ⁽¹⁾ ⁽²⁾ : (national valuta)

6.2. Ansøgt fælleskabstilskud :

a) første gennemførelsesår : (national valuta)

b) andet gennemførelsesår : (national valuta)

c) tredje gennemførelsesår : (national valuta)

6.3. Sammenslutningens bidrag : (national valuta)

heraf :

— egne midler :

— lån :

— naturalydelse :

— anden medfinansiering :

7. Generelle oplysningerUnderleverandører : ja nej

Hvis ja, angiv hvem :

Anfør opgaven(erne) :

Forpligtelsesform : kontrakt ⁽³⁾ andet ⁽³⁾

Hvis andet, anfør hvilket :

8. Erklæring

Undertegnede erklærer :

a) at råde over de nødvendige midler til at sikre programmets samlede finansiering

b) ikke at modtage anden fællesskabsstøtte eller andet tilskud.

Dato :

.....
(underskrift) ⁽⁴⁾⁽¹⁾ Uden moms.⁽²⁾ For programmets varighed.⁽³⁾ Vedlæg kopi.⁽⁴⁾ Underskrives af den ansvarlige på sammenslutningens eller partnernes vegne.

II

BESKRIVELSE AF PROGRAMMET

Et program skal mindst omfatte følgende afsnit:

1. Et resumé af programmet for de i punkt 3 til 6 nedenfor omhandlede aspekter (højest to sider).
2. Begrundelse og målsætninger.
3. Påtænkte foranstaltninger.
4. Strategi: målgrupper, metodologi, programmets successive faser og tidsplan.
5. Iværksættelse af foranstaltningerne ud fra et teknisk, videnskabeligt, økonomisk, finansielt, reklamemæssigt og logistisk synspunkt m.v.
6. De forventede resultater og fordele for branchen og Fællesskabet.
7. Kriterier for evaluering af de opnåede fremskridt og resultater ved udgangen af programmets gennemførelse.
8. Udsigter for udnyttelse og formidling af resultaterne.

III

BUDGET

Detaljeret og begrundet (¹), nettobudget for foranstaltningerne uden afgifter udtrykt i national valuta, med angivelse af beløbets fordeling på kategori og år.

Budgettet omfatter udgifter til evaluering af foranstaltningernes resultater under og efter foranstaltningernes gennemførelse og udgifter til feasibility-undersøgelser, der måtte vise sig nødvendige.

(¹) På grundlag af tilbud, honorarsatser osv. og i tilfælde af underleverancer på grundlag af bud.

BILAG III

ANSØGNING OM FORSKUD PÅ DEN I ARTIKEL 12 OMHANDLEDE STØTTE

Medlemsstat :

År :

Nedennævnte oplysninger vedrører

Produktionsåret :

1. Organisationens navn :

2. Retlig status :

3. Adresse (gade, nr., sted, telefon, telefax)

— Hovedkontor :

— Forretningsadresse :

4. Skønsmæssig opgørelse over afsætningen i referenceproduktionsåret :

Produkt	Produktion (tons)	Usolgt lager (tons)	Svind (tons)	Afsat produktion (tons)	Opnået gennemsnitspris (national valuta/t)	Værdien af den afsatte produktion (tons)
	(a)	(b)	(c)	(d) = (a) - (b) - (c)	(e)	(f) = (d) × (e)
I alt						

5. Andel af driftskapitalens finansiering, der påhviler medlemmerne :

a) Medlemsbidrag : Anden finansieringsmåde :

b) Driftskapitalens struktur :

c) Driftskapitalens størrelse :

..... (national valuta)

d) Ansøgt forskud = $\left(\frac{c \times 33}{100}\right)$:
 (national valuta)

e) Oplysninger om sikkerhedsstillelsen (pengeinstitut, beløb osv.):

.....

6.

Udfyldes af medlemsstaten

a) Maksimumsforskud — foreløbigt skøn
 i alt (f) fra punkt 4 × 0,06:

b) Ansøgt forskud:

c) Ydet forskud (det laveste af de under a) og b) anførte beløb):

d) Beløb, der påhviler EUGFL $\left(\frac{c \times 45}{55}\right)$:

BILAG IV

ANSØGNING OM UDBETALING AF DEN I ARTIKEL 12 OMHANDLEDE STØTTE ELLER AF RESTBELØBET

Medlemsstat :

År :

Nedennævnte oplysninger vedrører

Produktionsåret :

1. Organisationens navn :

2. Retlig status :

3. Adresse (gade, nr., sted, telefon, telefax)

— Hovedkontor :

— Forretningsadresse :

4. Opgørelse over afsætningen i referenceproduktionsåret :

Produkt	Produktion (tons)	Usolgt lager (tons)	Svind (tons)	Afsat produktion (tons)	Opnået gennemsnitspris (national valuta/t)	Værdien af den afsatte produktion (tons)
	(a)	(b)	(c)	(d) = (a) - (b) - (c)	(e)	(f) = (d) × (e)
I alt						

5. Andel af driftskapitalens finansiering, der påhviler medlemmerne :

a) Medlemsbidrag : Anden finansieringsmåde :

b) Driftskapitalens struktur :

c) Driftskapitalens størrelse :

..... (national valuta)

6.

Udfyldes af medlemsstaten

BEREGNING AF DEN SÆRLIGE STØTTE	
a) Driftskapital : (national valuta)
b) Den særlige støtte fra medlemsstaten og Fællesskabet $\left(\frac{a \times 55}{100}\right)$: (national valuta)
c) Maksimumsgrænse baseret på den afsatte produktion = i alt (f) fra punkt 4 $\times 0,10$: (national valuta)
d) Den ydede særlige støtte (det laveste af de under b) og c) anførte beløb) :
e) Allerede ydet forskud :
f) Restbeløb til udbetaling (d) - e) :
g) Beløb, der påhviler EUGFL $\left(\frac{f \times 45}{55}\right)$:

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3602/92

af 14. december 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 27/85 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EØF) nr. 2262/84 om særlige foranstaltninger inden for olivenolie-sektoren

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2262/84 af 17. juli 1984 om særlige foranstaltninger inden for olivenolie-sektoren⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 593/92⁽²⁾, særlig artikel 5, og

ud fra følgende betragtninger:

Efter artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2262/84 kan Kommissionen deltage i drøftelserne i kontorets styrelsesorganer; der bør derfor fastsættes nærmere regler for sådan deltagelse for de fire kontorets vedkommende;

efter artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2262/84 træffer medlemsstaterne foranstaltninger i forbindelse med de forhold, der er konstateret af kontorerne og meddeler regelmæssigt Kommissionen en oversigt over de forholdsregler og sanktioner, som er blevet iværksat i forbindelse hermed; det bør fastsættes, hvornår sådanne oversigter skal indsendes, og hvad de skal indeholde;

inden for den frist der er fastsat i artikel 6, stk. 2, i Kommissionens forordning (EØF) nr. 27/85⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2427/86⁽⁴⁾, træffer Kommissionen afgørelse om det beløb, der dækker kontorets faktiske udgifter; erfaringen har vist, at denne frist ikke er tilstrækkelig, og denne frist bør forlænges;

tilsynet med korrekt anvendelse af EF-bestemmelserne indebærer en kontrol med olivenolies kvalitet; det er derfor vigtigt, at kontorerne kan udtage prøver af olivenolie, som de, der kontrolleres, ligger inde med;

kontorets arbejdsprogram bør fastlægges;

det bør fastsættes, på hvilke områder de medarbejdere, der står for kontrollen, skal have fagkundskaber;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 27/85 foretages følgende ændringer:

1. Artikel 2, stk. 3 og 4 affattes således:

»3. Antallet af medarbejdere på kontoret, deres kvalifikationer, uddannelse og erfaring, de midler, der stilles til deres rådighed, samt tjenestens organisation skal gøre det muligt at løse de opgaver, der omhandles i artikel 1, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2262/84.

Især skal de medarbejdere, som kontrollen påhviler, have tilstrækkelig faglig kunnen og erfaring til at udføre den kontrol, der er fastsat i Rådets forordning (EØF) nr. 3089/78^(*) og (EØF) nr. 2261/84^(**) og i Kommissionens forordning (EØF) nr. 3061/84^(***) og (EØF) nr. 2677/85^(****) — navnlig med hensyn til vurdering af landbrugsdata, teknisk kontrol af oliemøller og emballeringsvirksomheder samt gennemgang af lagerregnskaber og finansregnskaber.

4. For at kunne løse de opgaver, som medarbejderne er pålagt i henhold til forordning (EØF) nr. 2262/84, skal de af vedkommende medlemsstat være tillagt passende beføjelser til at modtage alle oplysninger og alt bevismateriale samt til at foretage al fornøden undersøgelse i forbindelse med den fastsatte kontrol og blandt andet

- a) kontrollere bøger og andre forretningspapirer
- b) kopiere eller foretage udtag af forretningsbøger og -papirer
- c) kræve mundtlige redegørelser på stedet
- d) have adgang til alle de kontrolleredes forretningslokaler og -grunde
- e) udtage prøver af olivenolie, som kontrollerede fysiske og juridiske personer ligger inde med.

Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre de rettigheder, der i henhold til den nationale retsorden tilkommer fysiske og juridiske personer, som er underkastet kontrol.

⁽¹⁾ EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 11.

⁽²⁾ EFT nr. L 64 af 10. 3. 1992, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 4 af 5. 1. 1985, s. 5.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 210 af 1. 8. 1986, s. 36.

Medlemsstaterne tillægger medarbejdernes konstateringer videst mulige beviskraft, i henhold til national ret.*

- (¹) EFT nr. L 369 af 29. 12. 1978, s. 12.
 (²) EFT nr. L 208 af 3. 8. 1984, s. 3.
 (³) EFT nr. L 288 af 1. 11. 1984, s. 52.
 (⁴) EFT nr. L 254 af 25. 9. 1985, s. 5.*

2. I artikel 3 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1 og 2 affattes således:

»1. Kontoret foreslår for hvert produktionsår — første gang for produktionsåret 1985/86 — et arbejdsprogram med tilhørende budgetforslag.

Uden at dette berører de særlige krav i de gældende EF-bestemmelser, skal arbejdsprogrammet sikre, at de fysiske og juridiske personer, som kontrolleres, udgør et repræsentativt udvalg.

Hvis der inden for en erhvervssektor eller i en bestemt region er en særlig fare for uregelmæssigheder, skal denne sektor eller region dog tages i betragtning i første række.

2. Arbejdsprogrammet omfatter blandt andet:

- a) udnyttelsesplan for dataene på det edb-skema, der er etableret ifølge artikel 16 i forordning (EØF) nr. 2261/84, indbefattet de oplysninger, der kommer fra iværksættelsen af fortegnelsen over olivendyrkningsarealer
- b) gennemførelsesplan og -bestemmelser for den kontrol, som kontoret agter at foretage
- c) arbejdsplan med henblik på etablering af oliven- og olieudbytter
- d) beskrivelse af de undersøgelser, der skal foretages af destinationen for olivenolie, olie af olivenpresserester og biprodukter heraf, samt undersøgelser af oprindelsen af indført olivenolie og olie af olivenpresserester
- e)
- f) påtænkt uddannelse af medarbejdere
- g) udpegelse af de medarbejdere, der skal stå for kontakt med Kommissionen.

Kontoret skal desuden for hvert aktivitetsområde, der er nævnt i arbejdsprogrammet, angive den forventede udnyttelse af personalet udtrykt i arbejdsdage pr. medarbejder.*

b) i stk. 3 affattes punkt 8 og 9 således:

»8) bidrag fra De Europæiske Fællesskaber i henhold til artikel 1, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2262/84

9) indtægter i medfør af anvendelsen af artikel 1, stk. 5, i forordning (EØF) nr. 2262/84.*

3. I artikel 4 foretages følgende ændringer:

a) stk. 1, andet afsnit, affattes således:

»Kommissionen kan inden 30 dage anmode medlemsstaten om enhver ændring af budgettet eller arbejdsprogrammet, som den finder hensigtsmæssig, uden at dette berører medlemsstatens ansvar.*

b) stk. 3, andet afsnit, affattes således:

»I undtagelsestilfælde, navnlig hvis der er risiko for svig, som kan bringe den korrekte anvendelse af EF-forskrifterne inden for olivenoliesektoren i alvorlig fare, underretter kontoret vedkommende medlemsstat og Kommissionen herom. Kontoret kan i så fald ændre sin plan og reglerne for kontrollens gennemførelse, efter at medlemsstatens samtykke er indhentet. Medlemsstaten underretter straks Kommissionen herom.*

4. I artikel 5 foretages følgende ændringer:

a) stk. 2 og 3 affattes således:

»2. Senest 30 dage efter udgangen af hvert kvartal sender kontoret en kort rapport til medlemsstaten og Kommissionen over det udførte arbejde samt en regnskabsopgørelse, der viser likviditeten og de afholdte udgifter over det enkelte budgetkapitel; desuden sendes en oversigt over uregelmæssigheder, der er konstateret i forbindelse med kontrollen i løbet af kvartalet, og som kan give anledning til administrative eller strafferetlige sanktioner.

3. Mindst en gang i kvartalet mødes repræsentanter for Kommissionen, vedkommende medlemsstat og kontoret for at drøfte kontorets udførte og påtænkte arbejde, konsekvenserne af dette arbejde, samt kontorets generelle virke.*

b) som stk. 4 indsættes :

»4. For at sikre Kommissionens repræsentation i kontorets styrelsesorganer, jf. artikel 1, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 2262/84, underretter kontoret Kommissionen pr. telex eller telefax mindst seks dage inden hvert møde i dets forhandlingsorgan eller styrelsesorgan om mødedatoen, dagsordenen samt de papirer, der vil blive drøftet.»

5. Artikel 6, stk. 2, affattes således :

»2. Senest seks måneder efter denne dato træffer Kommissionen afgørelse om det beløb til dækning af kontorets faktiske udgifter, der skal ydes de producerende medlemsstater for det pågældende regnskabsår. Beløbet udbetales efter fradrag af forskuddene, jf. stk. 4, når det er konstateret, at kontoret har udført sine opgaver.»

6. Artikel 7 affattes således :

»Artikel 7

I henhold til artikel 1, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 2262/84 meddeler medlemsstaterne senest 30 dage

efter udgangen af hvert kvartal Kommissionen følgende :

- oversigter over overtrædelser, der er konstateret af kontoret i forbindelse med kontrol i det forløbne kvartal, og som kan give anledning til administrative eller strafferetlige sanktioner med redegørelse for overtrædelsens art og alvor
- afgørelser om administrative eller strafferetlige sanktioner eller tiltalefrafald, der er truffet af medlemsstatens kompetente myndigheder som følge af kontorets oversigter som nævnt i første led med redegørelse for hver afgørelse for sanktionens art og alvor, rækkevidde, eventuelle beløb, eventuelt gentagen overtrædelse og vedkommende fysiske eller juridiske person, såvel som den kompetente myndighed, der har pålagt sanktionen.»

7. Artikel 8 og artikel 9, stk. 2, ophæves.

8. Artikel 9, stk. 1, bliver artikel 8.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3603/92
af 14. december 1992
om ændring af forordning (EØF) nr. 1356/92 og (EØF) nr. 1910/92 om særlige
interventionsforanstaltninger

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
 Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
 af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
 korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/
 92⁽²⁾, særlig artikel 8, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Det er nødvendigt at fastsætte en senere dato for de i
 Kommissionens forordning (EØF) nr. 1356/92⁽³⁾ og
 (EØF) nr. 1910/92⁽⁴⁾ omhandlede sidste dellicitationer;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
 ensstemmelse med udtalelse for Forvaltningskomitéen for
 Korn —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1356/92 affattes
 således:

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
 stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

»3. Licitationen er åben indtil den 29. april 1993. Så
 længe den varer, holdes der ugentlige licitationer, for
 hvilke fristerne for indgivelse af bud fastsættes i licita-
 tionsbekendtgørelsen.»

Artikel 2

Artikel 2, stk. 3, i forordning (EØF) nr. 1910/92 affattes
 således:

»3. Licitationen er åben indtil den 28. april 1993. Så
 længe den varer, holdes der ugentlige licitationer, for
 hvilke fristerne for indgivelse af bud fastsættes i licita-
 tionsbekendtgørelsen.»

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
 relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.
⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.
⁽³⁾ EFT nr. L 145 af 27. 5. 1992, s. 58.
⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 11. 7. 1992, s. 20.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3604/92
af 14. december 1992
om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 804/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for mælk
og mejeriprodukter⁽¹⁾, senest ændret ved forordning
(EØF) nr. 2071/92⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for mælk og mejeriprodukter er fastsat
ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1528/92⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3435/92⁽⁴⁾;

anvendelsen af de i forordning (EØF) nr. 1528/92 nævnte
bestemmelser på de priser, som Kommissionen har fået

kendskab til, fører til at ændre de for tiden gældende
importafgifter i overensstemmelse med bilaget til nærvæ-
rende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 804/68 omhandlede
importafgifter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 16. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 13.

⁽²⁾ EFT nr. L 215 af 30. 7. 1992, s. 64.

⁽³⁾ EFT nr. L 160 af 13. 6. 1992, s. 14.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 347 af 28. 11. 1992, s. 56.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 1992 om fastsættelse af importafgifterne for mælk og mejeriprodukter

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote (*)	Importafgiftens beløb
0401 10 10		15,99
0401 10 90		14,78
0401 20 11		22,20
0401 20 19		20,99
0401 20 91		27,56
0401 20 99		26,35
0401 30 11		71,12
0401 30 19		69,91
0401 30 31		137,29
0401 30 39		136,08
0401 30 91		230,91
0401 30 99		229,70
0402 10 11	(*)	108,79
0402 10 19	(*)(*)	101,54
0402 10 91	(*)(*)	1,0154/kg + 30,16
0402 10 99	(*)(*)	1,0154/kg + 22,91
0402 21 11	(*)	172,02
0402 21 17	(*)	164,77
0402 21 19	(*)(*)	164,77
0402 21 91	(*)(*)	208,24
0402 21 99	(*)(*)	200,99
0402 29 11	(*)(*)(*)	1,6477/kg + 30,16
0402 29 15	(*)(*)	1,6477/kg + 30,16
0402 29 19	(*)(*)	1,6477/kg + 22,91
0402 29 91	(*)(*)	2,0099/kg + 30,16
0402 29 99	(*)(*)	2,0099/kg + 22,91
0402 91 11	(*)	30,28
0402 91 19	(*)	30,28
0402 91 31	(*)	37,85
0402 91 39	(*)	37,85
0402 91 51	(*)	137,29
0402 91 59	(*)	136,08
0402 91 91	(*)	230,91
0402 91 99	(*)	229,70
0402 99 11	(*)	49,85
0402 99 19	(*)	49,85
0402 99 31	(*)(*)	1,3366/kg + 26,54
0402 99 39	(*)(*)	1,3366/kg + 25,33
0402 99 91	(*)(*)	2,2728/kg + 26,54
0402 99 99	(*)(*)	2,2728/kg + 25,33
0403 10 02		108,79
0403 10 04		172,02

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote (°)	Importafgiftens beløb
0403 10 06		208,24
0403 10 12	(°)	1,0154/kg + 30,16
0403 10 14	(°)	1,6477/kg + 30,16
0403 10 16	(°)	2,0099/kg + 30,16
0403 10 22		24,61
0403 10 24		29,97
0403 10 26		73,53
0403 10 32	(°)	0,1857/kg + 28,95
0403 10 34	(°)	0,2393/kg + 28,95
0403 10 36	(°)	0,6749/kg + 28,95
0403 90 11		108,79
0403 90 13		172,02
0403 90 19		208,24
0403 90 31	(°)	1,0154/kg + 30,16
0403 90 33	(°)	1,6477/kg + 30,16
0403 90 39	(°)	2,0099/kg + 30,16
0403 90 51		24,61
0403 90 53		29,97
0403 90 59		73,53
0403 90 61	(°)	0,1857/kg + 28,95
0403 90 63	(°)	0,2393/kg + 28,95
0403 90 69	(°)	0,6749/kg + 28,95
0404 10 11 * 11		25,94
0404 10 11 * 14		172,02
0404 10 11 * 17		208,24
0404 10 11 * 21		108,79
0404 10 11 * 24		172,02
0404 10 11 * 27		208,24
0404 10 19 * 11	(°)	0,2594/kg + 22,91
0404 10 19 * 14	(°)	1,6477/kg + 30,16
0404 10 19 * 17	(°)	2,0099/kg + 30,16
0404 10 19 * 21	(°)	1,0154/kg + 30,16
0404 10 19 * 24	(°)	1,6477/kg + 30,16
0404 10 19 * 27	(°)	2,0099/kg + 30,16
0404 10 91 * 11	(°)	0,2594/kg
0404 10 91 * 14	(°)	1,6477/kg + 6,04
0404 10 91 * 17	(°)	2,0099/kg + 6,04
0404 10 91 * 21	(°)	1,0154/kg + 6,04
0404 10 91 * 24	(°)	1,6477/kg + 6,04
0404 10 91 * 27	(°)	2,0099/kg + 6,04
0404 10 99 * 11	(°)	0,2594/kg + 22,91
0404 10 99 * 14	(°)	1,6477/kg + 28,95
0404 10 99 * 17	(°)	2,0099/kg + 28,95
0404 10 99 * 21	(°)	1,0154/kg + 28,95
0404 10 99 * 24	(°)	1,6477/kg + 28,95
0404 10 99 * 27	(°)	2,0099/kg + 28,95
0404 90 11		108,79
0404 90 13		172,02
0404 90 19		208,24
0404 90 31		108,79
0404 90 33		172,02
0404 90 39		208,24
0404 90 51	(°)	1,0154/kg + 30,16
0404 90 53	(°)(°)	1,6477/kg + 30,16
0404 90 59	(°)	2,0099/kg + 30,16
0404 90 91	(°)	1,0154/kg + 30,16
0404 90 93	(°)(°)	1,6477/kg + 30,16
0404 90 99	(°)	2,0099/kg + 30,16

(ECU/100 kg nettovægt, medmindre andet er angivet)

KN-kode	Fodnote (3)	Importafgiftens beløb
0405 00 10	(6)	237,89
0405 00 90		290,23
0406 10 20	(4) (6)	227,36
0406 10 80	(4) (6)	281,26
0406 20 10	(3) (4) (6)	402,01
0406 20 90	(4) (6)	402,01
0406 30 10	(3) (4) (6)	179,91
0406 30 31	(3) (4) (6)	171,62
0406 30 39	(3) (4) (6)	179,91
0406 30 90	(3) (4) (6)	276,63
0406 40 00	(3) (4) (6)	148,14
0406 90 11	(3) (4) (6)	223,39
0406 90 13	(3) (4) (6)	172,10
0406 90 15	(3) (4) (6)	172,10
0406 90 17	(3) (4) (6)	172,10
0406 90 19	(3) (4) (6)	402,01
0406 90 21	(3) (4) (6)	223,39
0406 90 23	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 25	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 27	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 29	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 31	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 33	(4) (6)	184,54
0406 90 35	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 37	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 39	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 50	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 61	(4) (6)	402,01
0406 90 63	(4) (6)	402,01
0406 90 69	(4) (6)	402,01
0406 90 73	(4) (6)	184,54
0406 90 75	(4) (6)	184,54
0406 90 77	(4) (6)	184,54
0406 90 79	(4) (6)	184,54
0406 90 81	(4) (6)	184,54
0406 90 85	(4) (6)	184,54
0406 90 89	(3) (4) (6)	184,54
0406 90 93	(4) (6)	227,36
0406 90 99	(4) (6)	281,26
1702 10 10		23,09
1702 10 90		23,09
2106 90 51		23,09
2309 10 15		78,58
2309 10 19		101,93
2309 10 39		95,95
2309 10 59		80,21
2309 10 70		101,93
2309 90 35		78,58
2309 90 39		101,93
2309 90 49		95,95
2309 90 59		80,21
2309 90 70		101,93

-
- (¹) Importafgiften for 100 kg af en vare henhørende under denne kode er lig med summen af:
- a) det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af den mælkebestanddel, der er indeholdt i 100 kg af varen;
 - b) det andet angivne beløb.
- (²) Importafgiften for 100 kg af en vare henhørende under denne kode er lig med:
- a) det for 1 kg angivne beløb multipliceret med vægten af tørstoffet af mælkebestanddelen der er indeholdt i 100 kg af varen, og eventuelt forhøjet med
 - b) det andet angivne beløb.
- (³) Produkter henhørende under denne kode, der indføres fra et tredjeland i forbindelse med en særlig aftale mellem dette land og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et certifikat IMA1, der udstedes på de i forordning (EØF) nr. 1767/82 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilag I til nævnte forordning.
- (⁴) Den gældende importafgift begrænses på de i forordning (EØF) nr. 715/90 fastsatte betingelser.
- (⁵) Ifølge artikel 101, stk. 1, afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.
- (⁶) Produkter henhørende under denne kode, der indføres i forbindelse med interimsaftalerne mellem Polen, Tjekkoslaviet eller Ungarn og Fællesskabet, og for hvilke der fremlægges et varecertifikat EUR 1, der er udstedt på de i forordning (EØF) nr. 584/92 fastsatte betingelser, er undergivet importafgifterne i bilaget til nævnte forordning.
-

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3605/92
af 14. december 1992
om fastsættelse af importafgifterne for hvidt sukker og råsuksker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
 FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
 Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81
 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for
 sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
 nr. 3484/92⁽²⁾, særlig artikel 16, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Importafgifterne for hvidt sukker og råsuksker er fastsat
 ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1813/92⁽³⁾,
 senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3574/92⁽⁴⁾;

anvendelsen af de bestemmelser, der er nævnt i forord-
 ning (EØF) nr. 1813/92, på de oplysninger, som Kommis-
 sionen har kendskab til, fører til at ændre de for tiden
 gældende importafgifter i overensstemmelse med bilaget
 til denne forordning;

for at sikre, at ordningen med importafgifter fungerer
 normalt, skal der ved beregningen af disse beløb:

— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
 inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
 en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers

centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
 sidste afsnit, i Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85⁽⁵⁾,
 senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2205/90⁽⁶⁾,
 fastsatte korrektionsfaktor

— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
 af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
 en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
 foregående led omhandlede faktor;

disse kurser er de kurser, der noteres fra den 11. december
 1992 —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De i artikel 16, stk. 1, i forordning (EØF) nr. 1785/81
 omhandlede importafgifter fastsættes for råsuksker af stan-
 dardkvalitet og for hvidt sukker som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 15. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
 stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 353 af 3. 12. 1992, s. 8.

⁽³⁾ EFT nr. L 183 af 3. 7. 1992, s. 18.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 362 af 11. 12. 1992, s. 74.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 1992 om fastsættelse af importafgifterne for
hvidt sukker og råsukker

(ECU/100 kg)

KN-kode	Importafgiftsbeløb ⁽²⁾
1701 11 10	40,14 ⁽¹⁾
1701 11 90	40,14 ⁽¹⁾
1701 12 10	40,14 ⁽¹⁾
1701 12 90	40,14 ⁽¹⁾
1701 91 00	47,27
1701 99 10	47,27
1701 99 90	47,27 ⁽²⁾

⁽¹⁾ Dette beløb er beregnet efter bestemmelserne i artikel 2 og 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 837/68.

⁽²⁾ Dette beløb gælder ifølge artikel 16, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 1785/81 også for sukker, der er fremstillet af hvidt sukker og råsukker, og som er tilsat andre stoffer end smagsstoffer eller farvestoffer.

⁽³⁾ Ifølge artikel 101, stk. 1, i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT. Dog skal der i overensstemmelse med artikel 101, stk. 4, i nævnte afgørelse opkræves et beløb svarende til det beløb, der er fastsat ved forordning (EØF) nr. 1870/91.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3606/92

af 14. december 1992

om ændring af det korrektionsbeløb, der skal opkræves ved indførsel til De Ti af artiskokker fra SpanienKOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3709/89
af 4. december 1989 om generelle gennemførelsesbestem-
melser for akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltræ-
delse, for så vidt angår udligningsmekanismen ved
indførsel af frugt og grønsager fra Spanien⁽¹⁾, særlig
artikel 4, stk. 2, og

ud fra følgende betragtninger:

Ifølge artikel 152 i tiltrædelsesakten indføres fra den
1. januar 1990 en udligningsmekanisme ved indførsel til
Fællesskabet i dets sammensætning pr. 31. december
1985, i det følgende benævnt »De Ti«, for de frugter og
grønsager med oprindelse i Spanien, for hvilke der er
fastsat en referencepris over for tredjelande;ved forordning (EØF) nr. 3709/89 blev der fastsat gene-
relle gennemførelsesbestemmelser for ovennævnte udlig-
ningsmekanisme, og ved Kommissionens forordning(EØF) nr. 3820/90⁽²⁾ blev der fastsat gennemførelsesbe-
stemmelser herfor;ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 3531/92⁽³⁾ blev
der indført et korrektionsbeløb, der skal opkræves ved
indførsel til De Ti af artiskokker fra Spanien;i artikel 3, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 3709/89 er der
fastsat betingelser for, hvornår et korrektionsbeløb, der er
indført i medfør af artikel 3, stk. 1, i nævnte forordning,
ændres; det korrektionsbeløb, der skal opkræves ved
indførsel til De Ti af artiskokker fra Spanien, bør under
disse forhold ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*Beløbet på 5,78 ECU i artikel 1 i forordning (EØF)
nr. 3531/92 ændres til 22,55 ECU.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 15. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlems-
stat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 363 af 13. 12. 1989, s. 3.⁽²⁾ EFT nr. L 366 af 29. 12. 1990, s. 43.⁽³⁾ EFT nr. L 358 af 8. 12. 1992, s. 11.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3607/92

af 14. december 1992

om ændring af importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det
Europæiske Økonomiske Fællesskab,under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portu-
gals tiltrædelse,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 2727/75
af 29. oktober 1975 om den fælles markedsordning for
korn⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1738/
92⁽²⁾, særlig artikel 14, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1418/76
af 21. juni 1976 om den fælles markedsordning for ris⁽³⁾,
senest ændret ved forordning (EØF) nr. 674/92⁽⁴⁾, særlig
artikel 12, stk. 4,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1676/85
af 11. juni 1985 om regningsenhedens værdi og de væksel-
kurser, der skal anvendes inden for den fælles landbrugs-
politik rammer⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 2205/90⁽⁶⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger :

Importafgifterne for produkter forarbejdet på basis af korn
og ris er fastsat ved Kommissionens forordning (EØF)
nr. 3432/92⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 3596/92⁽⁸⁾;Rådets forordning (EØF) nr. 1906/87⁽⁹⁾, ændrede Rådets
forordning (EØF) nr. 2744/75⁽¹⁰⁾, for så vidt angår
produkter henhørende under KN-kode 2302 10, 2302 20,
2302 30 og 2302 40 ;for at tillade en normal funktion af afgiftsordningen må
det ved beregningen af disse sidste tages i betragtning :— for så vidt angår de valutaer, som indbyrdes holdes
inden for en a vista-margen på højst 2,25 %, anvendes
en omregningskurs, der er baseret på disse valutaers
centralkurs og multipliceret med den i artikel 3, stk. 1,
sidste afsnit, i forordning (EØF) nr. 1676/85 fastsatte
korrektionsfaktor— for de øvrige valutaer en omregningskurs på grundlag
af de gennemsnitlige ecu-kurser, der offentliggøres i
De Europæiske Fællesskabers Tidende, C-udgaven, i
en nærmere fastlagt periode, multipliceret med den i
foregående led omhandlede faktor ;disse kurser er de kurser, der noteres fra den
11. december 1992 ;ovennævnte justeringsfaktor anvendes på alle elementer
til beregning af importafgifterne, herunder ækvivalens-
koefficienterne ;den senest fastsatte afgift for basisproduktet afviger fra
gennemsnitsafgiften med mere end 3,02 ECU pr. ton af
basisproduktet ; de gældende afgifter skal derfor i henhold
til artikel 1 i Kommissionens forordning (EØF)
nr. 1579/74⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF)
nr. 1740/78⁽¹²⁾, ændres i overensstemmelse med bilaget
til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING :

*Artikel 1*De afgifter, der skal opkræves ved indførsel af produkter
forarbejdet på basis af korn og ris, som omfattes af forord-
ning (EØF) nr. 2744/75, og som er fastsat i bilaget til den
ændrede forordning (EØF) 3432/92 ændres i overensstem-
melse med bilaget.*Artikel 2*

Denne forordning træder i kraft den 15. december 1992.

⁽¹⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 1.⁽³⁾ EFT nr. L 166 af 25. 6. 1976, s. 1.⁽⁴⁾ EFT nr. L 73 af 19. 3. 1992, s. 7.⁽⁵⁾ EFT nr. L 164 af 24. 6. 1985, s. 1.⁽⁶⁾ EFT nr. L 201 af 31. 7. 1990, s. 9.⁽⁷⁾ EFT nr. L 347 af 28. 11. 1992, s. 47.⁽⁸⁾ EFT nr. L 364 af 12. 12. 1992, s. 55.⁽⁹⁾ EFT nr. L 182 af 3. 7. 1987, s. 49.⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 281 af 1. 11. 1975, s. 65.⁽¹¹⁾ EFT nr. L 168 af 25. 6. 1974, s. 7.⁽¹²⁾ EFT nr. L 202 af 26. 7. 1978, s. 8.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 14. december 1992 om ændring af importafgifter for produkter forarbejdet på basis af korn og ris

(ECU/ton)

KN-kode	Beløb (°)	
	AVS	Tredjelande (undtagen AVS) (°)
1103 21 00	265,72	271,76
1104 19 10	265,72	271,76
1104 29 11	196,33	199,35
1104 29 31	236,19	239,21
1104 29 91	150,57	153,59
1104 30 10	110,72	116,76
1107 10 11	262,76	273,64
1107 10 19	196,33	207,21
1108 11 00	324,76	345,31
1109 00 00	590,48	771,82

(°) Ved indførsel til Portugal forhøjes importafgiften med det beløb, der er fastsat i artikel 2, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 3808/90.

(°) Ifølge artikel 101, stk. 1. i afgørelse 91/482/EØF anvendes der ingen importafgift for produkter med oprindelse i OLT.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 3608/92

af 14. december 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 3385/92 om opkrævning af en udligningsafgift ved indførsel af friske citroner med oprindelse i Tyrkiet

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1035/72 af 18. maj 1972 om en fælles markedsordning for frugt og grønsager⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1754/92⁽²⁾, særlig artikel 27, stk. 2, andet afsnit, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionens forordning (EØF) nr. 3385/92⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 3532/92⁽⁴⁾, har fastsat en udligningsafgift ved indførsel af friske citroner med oprindelse i Tyrkiet;

de til Kommissionen meddelte oplysninger, der tjente som grundlag for beregningen af udligningsafgiften,

medførte, at der blev fastsat et nyt beløb fra den 8. december 1992; ifølge en senere meddelelse har det vist sig, at de fremsendte oplysninger var ukorrekte; udregningen på grundlag af de nye oplysninger, Kommissionen har modtaget, viser, at den udligningsafgift, der skal opkræves ved indførsel til De Ti af friske citroner med oprindelse i Tyrkiet, bør ændres —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Beløbet på 12,13 ECU, som er nævnt i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 3385/92, erstattes af beløbet 8,88 ECU.

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Den anvendes fra den 8. december 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Kommissionens vegne

Ray MAC SHARRY

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 118 af 20. 5. 1972, s. 1.⁽²⁾ EFT nr. L 180 af 1. 7. 1992, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 344 af 26. 11. 1992, s. 24.⁽⁴⁾ EFT nr. L 358 af 8. 12. 1992, s. 12.

RÅDETS FORORDNING (EØF) Nr. 3609/92

af 14. december 1992

om fastsættelse for produktionsåret 1992/93 af den procentdel, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1a, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 426/86 for så vidt angår støtten til produkter forarbejdet på basis af tomater

RÅDET FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 426/86 af 24. februar 1986 om den fælles markedsordning for produkter forarbejdet på basis af frugt og grønsager⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen, og

ud fra følgende betragtninger:

For at tilskynde til indgåelse af kontrakter mellem sammenslutninger af tomatproducenter på den ene side og sammenslutninger af forarbejdningsvirksomheder eller en forarbejdningsvirksomhed på den anden side er det i forordning (EØF) nr. 426/86 foreskrevet, at der på visse betingelser kan ydes en tillægspræmie for forarbejdning;

den bestemte væsentlige procentdel af den samlede mængde forarbejdede tomater, som er omfattet af kontrakter indgået med producentsammenslutninger, bør fastsættes for produktionsåret 1992/93;

i betragtning af den store rolle, sammenslutninger af tomatproducenter spiller i de producerende medlemsstater, er det hensigtsmæssigt at opretholde den samme procentdel som i produktionsåret 1991/92 af de mængder tomater, der er omfattet af kontrakter indgået med producentorganisationer, i forhold til den samlede forarbejdede mængde —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

For produktionsåret 1992/93 fastsættes den i artikel 3, stk. 1a, andet afsnit, i forordning (EØF) nr. 426/86 omhandlede procentdel til 80 %.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på syvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 14. december 1992.

På Rådets vegne

J. GUMMER

Formand

⁽¹⁾ EFT nr. L 49 af 27. 2. 1986, s. 1. Forordningen er senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1569/92 (EFT nr. L 166 af 20. 6. 1992, s. 5).

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 25. november 1992

om en procedure i henhold til EØF-Traktatens artikel 85

(IV/33.585 — Salg af togbilletter via rejsebureauer

(Kun den franske udgave er autentisk)

(92/568/EØF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

ud fra følgende betragtninger:

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 17 af 6. februar 1962, første forordning om anvendelse af bestemmelserne i Traktatens artikler 85 og 86⁽¹⁾, senest ændret ved akten vedrørende Spaniens og Portugals tiltrædelse, særlig artikel 3 og 15,

under henvisning til den meddelelse af klagepunkter, som den 10. oktober 1991 blev fremsendt til Den Internationale Jernbaneunion,

efter høring af den implicerede virksomhedssammenslutning i overensstemmelse med artikel 19, stk. 1, i forordning nr. 17 og bestemmelserne i Kommissionens forordning nr. 99/63/EØF af 25. juli 1963 om udtalelser i henhold til artikel 19, stk. 1 og 2, i Rådets forordning nr. 17⁽²⁾,

efter høring af Det Rådgivende Udvalg for Kartel- og Monopolspørgsmål, og

I. SAGSFREMSTILLING

A. Sagens genstand

- (1) Denne procedure omhandler de betingelser, Den Internationale Jernbaneunion (UIC) stiller for autorisation af rejsebureauer til udstedelse af togbilletter og vilkårene for de autoriserede rejsebureauers salg af billetterne.

B. Salg af internationale togbilletter

- (2) Ifølge de nugældende regler for jernbanetransport foregår den internationale jernbanetransport inden for rammerne af et samarbejde mellem alle de jernbaneselskaber, der medvirker i en given transport.
- (3) Prisen på en international togbillet svarer følgelig normalt til summen af de takster, der gælder for de strækninger, som tilbagelægges i hvert enkelt land.

Ved en efterfølgende udligning mellem de enkelte jernbaneselskaber får disse hver især betalt den del af billetprisen, der svarer til den af dem præsterede ydelse.

- (4) Disse internationale billetter kan sælges enten direkte af jernbaneselskaberne selv eller via autoriserede rejsebureauer. Antallet af autoriserede rejsebureauer og størrelsen af deres billetsalg i forhold til det samlede antal solgte billetter varierer meget fra land til land. I 1990 var situationen som følger:

⁽¹⁾ EFT nr. 13 af 21. 2. 1962, s. 204/62.

⁽²⁾ EFT nr. 127 af 20. 8. 1963, s. 2268/63.

Medlemsstat	Antal autoriserede bureauer	Bureauernes procentvise andel af salget
Tyskland	1 805	25
Belgien	211	0,5 (indenrigs) 53 (international)
Spanien	1 800	24
Frankrig	2 391	20
Det Forenede Kongerige :		
indenrigs	1 983	7,5 (indenrigs)
international	246	54 (international)
Grækenland	140	25
Italien	1 710	8
Luxembourg	36	5,2
Nederlandene	184	29

- (5) Antallet af autoriserede rejsebureauer har udviklet sig forskelligt fra det ene jernbaneselskab til det andet. Nogle jernbaneselskaber som Deutsche Bundesbahn (DB), Société Nationale des Chemins de Fer Belge (SNCB) og de spanske jernbaner, RENFE, har øget antallet af autoriserede bureauer igennem de seneste år, medens udviklingen for andres vedkommende — bl.a. British Rail (BR) og de franske jernbaner (SNCF) — er gået i den modsatte retning.
- (6) Under proceduren har repræsentanter for UIC oplyst, at antallet af internationale togrejser ligger på ca. 130 mio. om året, hvilket med en gennemsnitspris på 50 ECU pr. rejse svarer til en samlet årlig omsætning på ca. 6,5 mia. ECU.

C. Vederlaget til billetudstederne

- (7) Når rejsebureauerne sælger en togbillet, præsterer de en tjenesteydelse, for hvilken de har krav på et vederlag.
- (8) Dette vederlag erlægges i form af en provision, der beregnes i forhold til den samlede billetpris. Når et rejsebureau sælger billet til en international transport, som udføres af to jernbaner, modtager det provision fra dem begge i forhold til den del af indtægten, der tilfalder hver især.
- (9) Det samme gælder ved en jernbanes direkte salg af en international billet til en transport, den udfører sammen med en anden jernbane — den får også udbetalt provision af den anden jernbane, på hvis vegne den har solgt billetten.

Den jernbane, der selv sælger billetten, sparer derimod den provision, den skulle have betalt til et rejsebureau, hvis billetten i stedet blev solgt via et bureau.

D. Den Internationale Jernbaneunion (UIC)

- (10) UIC er en verdensomspændende jernbaneorganisation. UIC har ifølge artikel 1 i vedtægterne til formål:

- »at gennemføre eller lade gennemføre enhver form for forskning og undersøgelser med henblik på international koordinering og forbedring af jernbanedriften
- på de i vedtægterne nærmere fastsatte betingelser at repræsentere jernbanerne udadtil ved drøftelse af anliggender af fælles betydning for dem og varetage deres interesser
- at varetage samarbejdet og koordineringen mellem de internationale organisationer, der har tilsluttet sig den i tillæg 1 gengivne særtafte. I disse vedtægter benævnes alle andre organisationer end UIC de »deltagende organisationer«.

- (11) UIC's vigtigste organer er:

- »generalforsamlingen, som bl.a. træffer beslutning om vedtægtsændringer og om optagelse eller eksklusion af medlemmer, fastlægger retningslinjer og træffer de fornødne afgørelser i forbindelse med UIC's virksomhed efter forslag fra forretningsudvalget...
- forretningsudvalget, som består af repræsentanter for 26 jernbaner, og hvis formandskab varetages af en af disse jernbaner.

Forretningsudvalget har bl.a. til opgave:

- »at varetage den daglige ledelse af organisationen og træffe almene beslutninger.
- at udpege de jernbaner, der skal varetage formandskabet for undersøgelsesudvalget, og udpege medlemmer af udvalg og komitéer

- at fastlægge arbejdsprogrammet for undersøgelsesudvalgene, afgive instrukser om undersøgelsesernes gennemførelse og træffe alle fornødne afgørelser i lyset af de forslag og rapporter, disse udvalg fremlægger»
- c) *generalsekretæren*, som udpeges af generalforsamlingen, aflægger beretning om UIC's virksomhed for generalforsamlingen og forretningsudvalget, aflægger regnskaber og forelægger generalsekretariatets budgetforslag for forretningsudvalget, varetager public relations mv.
- (12) UIC har tillige i henhold til vedtægternes artikel 15 nedsat en række undersøgelsesudvalg :
- 1) Udvalg nedsat af forretningsudvalget inden for de vigtigste af jernbanernes aktivitetsområder.
- Disse udvalg kan nedsætte og lade sig bistå af arbejdsorganer :
- arbejdsgrupper til undersøgelse af konkrete problemer, eller
- underudvalg til behandling af spørgsmål af en vis vedvarende karakter.
- 2) Tekniske komitéer nedsat af forretningsudvalget, som sidestilles med ovennævnte udvalg.
- 3) Kontorer og centre nedsat af generalforsamlingen til varetagelse af opgaver, som ikke kan løses af udvalgene.
- 4) Stående eller ikke stående ad hoc-grupper nedsat af forretningsudvalget efter behov.
- (13) Ifølge vedtægternes artikel 33 skal de i artikel 15 omhandlede ad hoc-grupper opstille deres arbejdsprogram efter instrukserne fra de ledende UIC-organer og forelægge det for forretningsudvalget.
- Forretningsorden og nærmere regler for disse udvalg, komitéer og grupper er fastlagt i et særligt reglement vedtaget af forretningsudvalget under betegnelsen »fiche C 1«.
- (14) I artikel 1 i dette C 1-reglement hedder det :
- »Artikel 1 — Gennemførelsen af undersøgelser, fællesprojekter og informationsudveksling over-
- drages inden for rammerne af de respektive kompetenceområder til følgende organer :
- 1) Otte udvalg for :
- passagertrafik
godstrafik
finanser
drift
materiel og trækraft
planlægning og økonomi
baneanlæg
informatik.
- 2) Styringsudvalget for forskning og forsøg.
- 3) Det centrale afregningskontor (Bruxelles).
- 4) Ad hoc-grupper, bl.a. den juridiske gruppe, dokumentationsgruppen og statistikgruppen nedsat i henhold til vedtægternes artikel 15.»
- (15) I henhold til C 1-reglementets artikel 6 har udvalgene beslutningsbeføjelser i de anliggender, der indgår i deres arbejdsprogram.
- (16) Udvalgene er sammensat af repræsentanter for de deltagende jernbaner, som stillingsmæssigt befinder sig umiddelbart under generaldirektørniveauet.
- (17) De konklusioner, udvalgene drager af deres undersøgelser, kan bl.a. tage form af cirkulærer (fiches), hvorom det i C 1-reglementets artikel 12 hedder :
- »Konklusioner af undersøgelser gennemført med henblik på vedtagelse af en bindende beslutning, henstilling eller retningslinje skal foreligge i endelig affattelse, enten i form af et nyt cirkulære eller en ændring til et eksisterende cirkulære. Det skal klart fremgå, om de bindende foranstaltninger, der foreskrives, skal anvendes af alle UIC-baner eller blot af nogle af dem.»
- (18) Reglerne om de enkelte jernbaners stemmerettigheder i disse udvalg fastsættes i vedtægternes artikel 47, hvori det hedder, at »jernbanerne har hver især én stemme med tillæg af en femtedel af det antal stemmer, de tillægges efter bestemmelserne i artikel 43, med afrunding til én decimal.»
- Intet organ kan dog træffe bindende beslutning, medmindre mindst to tredjedele af dets medlemmer er repræsenteret og mindst halvdelen er til stede og deltager i afstemningen.

- (19) Tillæg 2 til C1-reglementet fastsætter de nærmere regler for udsendelse af referater af møderne i udvalgene og arbejdsgrupperne.

Det er altid generalsekretariatet, der udsender mødereferater til UIC-medlemmerne.

E. Vilkår for autorisation af rejsebureauer

- (20) UIC's udvalg for passagertrafik udarbejdede i 1952 et UIC-cirkulære for aftaler med rejsebureauer — cirkulære 130, som siden er blevet ajourført adskillige gange. Den pr. 1. juli 1979 gældende udgave af dette cirkulære betegnes som 14. udgave, men er siden da og indtil 1990 blevet ændret mindst elleve gange.

- (21) Cirkulære 130 fastlægger generelle regler for forholdet mellem jernbanerne og rejsebureauerne og indeholder desuden en standardoverenskomst med rejsebureauer samt en tabel over de provisioner, rejsebureauerne skal have udbetalt for ydelser i forbindelse med den internationale trafik. De vigtigste bestemmelser i cirkulæret kan sammenfattes således:

- (22) *Vilkår for autorisation*

I henhold til artikel 1a i cirkulære 130 er det den vigtigste jernbane i det land, hvor rejsebureauet er beliggende, der meddeler autorisation. Autorisation til salg af gennemgående billetter eller lokale billetter til en anden jernbane gives med dennes samtykke. Der kan dog fastsættes undtagelser fra denne regel, bl.a. i gensidige aftaler indgået mellem de forskellige jernbaner.

Ifølge oplysningerne fra de implicerede virksomheder følges denne bestemmelse i meget vid udstrækning, og det er kun i ekstraordinære tilfælde, at en jernbane meddeler autorisation til rejsebureauer uden for sig eget land, og da normalt kun til salg af ganske særlige ydelser.

Dette gælder bl.a. SNCF, som har godkendt et britisk rejsebureau til salg af særlige billetter til biltog med liggevoгне.

Desuden har DSB godkendt enkelte rejsebureauer i Island, USA, Australien og Singapore.

Endelig har de italienske jernbaner, Ferrovie dello Stato, godkendt rejsebureauer uden for Italien, men der er udelukkende tale om rejsebureauer tilhørende deres datterselskab, CIT.

- (23) *Brug af standardoverenskomster*

Herom fastsættes det i artikel 1.3 i cirkulære 130:

»Det henstilles til jernbanerne, at de i de aftaler, der indgås med rejsebureauerne følger standardoverenskomsten i tillæg 1 til dette cirkulære.«

Ifølge oplysninger fra jernbanerne følges også denne bestemmelse i meget vid udstrækning af jernbaneselskaberne, som i deres egne aftaler enten gengiver standardoverenskomsten i dens fulde ordlyd eller dens vigtigste bestemmelser.

- (24) *Vilkår for ydelse af provisioner til rejsebureauerne*

Disse vilkår fastsættes i artikel 3 i cirkulære 130:

artikel 3.1: »Det henstilles til hver jernbane at yde rejsebureauerne samme provision på lokale billetter og på sin andel af gennemgående billetter. Hvis jernbaner, der overlader det til rejsebureauerne at trykke billetterne, ønsker at anvende forskellige provisionssatser på de to typer billetter for derved at yde rejsebureauerne vederlag for trykningen af billetterne, bør forskellen være så lille som muligt.«

artikel 3.2: »Jernbanerne skal yde rejsebureauerne provision på deres andel af de gennemgående og lokale billetter, som rejsebureauerne køber på stationer og på de officielle salgskontorer tilhørende den jernbane, der har meddelt autorisationen, når aftalen mellem de pågældende rejsebureauer og denne jernbane ikke giver rejsebureauerne mulighed for selv at udstede billetterne.«

Det henstilles til jernbanerne at yde lavere provision på sådanne billetter end den, der ydes for billetter udstedt af rejsebureauet selv, dog ikke i de lande, hvor rejsebureauer aldrig får overdraget at udstede visse typer billetter, og hvor der ydes den normale provisionssats for disse billetter.«

Hele artikel 3 betegnes som »vigtige bestemmelser«. Bestemmelserne i artikel 3.2 betegnes specifikt som værende bindende for jernbanerne.

- (25) Af de oplysninger, der er fremkommet fra jernbanerne under sagsbehandlingen, fremgår, at disse bestemmelser om vilkårene for ydelse af provisioner i meget vid udstrækning anvendes af jernbanerne.

Med hensyn til provisionssatsen for lokale billetter og gennemgående billetter har de seks adspurgte jernbaner oplyst, at de benyttede samme sats.

Det kan desuden fastslås, at de tolv jernbaner i EF faktisk yder lavere provision for billetter købt af rejsebureauerne end for de billetter, rejsebureauerne selv udsteder. Kun SNCB yder samme provision i begge tilfælde.

(26) *Fastsættelse af provisionssatser*

For de billetter, der udstedes af rejsebureauerne, blev der indtil 31. december 1989 anvendt følgende provisionssatser:

- ti jernbaner ydede 9 %
- en jernbane ydede 8,5 %
- en jernbane ydede 8 %.

Der blev anvendt samme satser for billetter udstedt af andre jernbaner.

- (27) Med hensyn til fastsættelsen af disse provisionssatser må det understreges, at formanden for UIC's distributionskomité ved brev af 6. marts 1990 over for EF-Kommissionen har anført, at »distributionskomitéen havde foreslået og opnået, at provisionen til rejsebureauerne fra 1. januar 1990 blev forhøjet til 10 %. Undtagelse: de italienske jernbaner benytter fortsat den hidtidige sats på 9 %, de tunesiske jernbaner og Compagnie Transmediterranea yder 8 %.«

Formanden for UIC's distributionskomité oplyste desuden, at »i afventning af, at cirkulære 130 bliver genoptrykt, har jernbanerne (*) fået tilsendt en skrivelse, hvoraf kopi medfølger.«

- (28) Ovennævnte skrivelse blev af formanden for UIC's distributionskomité udsendt til jernbanerne den 24. januar 1990.

I denne skrivelse hedder det bl.a.: »Efter beslutning truffet af UIC's passagerudvalg den 25. april 1989 og den 26. oktober 1989 fremsendes vedlagt ny, rettet udgave af UIC-cirkulære 130 ... vedlagte tekst skal betragtes som en foreløbig ændring af cirkulære 130, indtil UIC har fået det genoptrykt.«

- (29) I ovennævnte ændrede udgave af cirkulære 130 anføres med hensyn til provisioner:

»Satserne for de provisioner, der ydes til rejsebureauer med autorisation fra en udenlandsk jernbane for deres ydelser eller til udenlandske jernbaner for ydelser på deres stationer, er anført i bilag 4. Disse provisionssatser gælder for alle ydelser i forbindelse med international trafik, som er omfattet af den fælles passagertarif (TCV) og tillæggene hertil, samt alle ydelser underlagt direktiver eller aftaler, der sidestilles med disse tillæg til tariffen, for så vidt andet ikke fastsættes i disse tariffer.«

Med hensyn til reservationsydelser, der beregnes elektronisk i henhold til cirkulære 301.2, anvendes den enhedsprovision, som den pågældende jernbane yder andre jernbaner. Provision til andre jernbaner og til rejsebureauer autoriseret af en udenlandsk jernbane ydes i princippet efter en ensartet sats på 10 %. De jernbaner, som yder provisioner på under 10 %, modtager fra de øvrige jernbaner kun provision efter den sats, som de beregner over for andre jernbaner (gensidighedsaftale). Jernbanerne kan på bilateralt eller multilateralt grundlag aftale at yde hinanden provision efter satser, der overstiger de i bilag 4 fastsatte. Den jernbane, der har meddelt et rejsebureau autorisation til salg af transportydelser, afregner selv over for rejsebureauet den fulde provision, som tilfalder bureauet for salg af de pågældende ydelser. Det samme gælder ydelser, som rejsebureauerne kan købe på jernbanernes salgskontorer, idet den reducerede provision, der ydes i disse tilfælde, indgår i den provision, de øvrige jernbaner yder den jernbane, der har meddelt autorisationen, ved salg fra dens stationer.«

- (30) I ovennævnte bilag 4 angives for hver jernbane den provisionssats, der anvendes over for rejsebureauer med autorisation fra en udenlandsk jernbane og over for de andre jernbaner.

Alle de europæiske jernbaner yder 10 %, dog ikke de italienske jernbaner, som yder 6 % for billetter udstedt på stationer og 9 % for billetter udstedt af rejsebureauer.

For samtlige jernbaner gælder, at provisionssatsen anvendes under forbehold af, at de øvrige jernbaner anvender samme satser over for dem.

(*) Udtrykket anvendt i betydningen »jernbanevirksomhed«.

(31) De oplysninger, jernbanerne har givet Kommissionen, bekræfter, at de faktisk yder provision på 10 %, med undtagelse af de italienske jernbaner.

(32) *Pligt til at udstede og sælge billetter til de i tariffene angivne officielle priser*

I artikel 4 i UIC's standardoverenskomst med rejsebureauerne hedder det med hensyn til bureauets forpligtelser bl.a.:

»Rejsebureauet skal udstede og sælge billetterne til de officielle priser, der er angivet i tariffene, og må ikke opkræve gebyr for udstedelse af billetter.«

(33) Tilsvarende bestemmelser indgår i jernbanernes aftaler med rejsebureauerne.

I den kontrakt, der benyttes af British Railway Board, fastsættes det således i artikel 2(II): »agenten må kun sælge billetter til de af British Railway Board fastsatte priser, og alle billetter skal dateres ved salget.«

(34) SNCB's kontrakt fastsætter i artikel 4.5, at »rejsebureauet skal sælge de billetter, det har fået overdraget at sælge, i overensstemmelse med de af SNCB angivne forskrifter og til de angivne priser.«

(35) I SNCF's kontrakt fastsætter det i artikel 5, at »billetterne skal sælges til de af jernbanerne fastsatte priser«, og i tillægget med almindelige vilkår hedder det i punkt 5, at »billetterne skal sælges til de af SNCF fastsatte priser. På de fakturaer, der udstedes i forbindelse hermed, skal det beløb, der er opkrævet på SNCF's vegne, klart angives.«

(36) Nogle jernbaner har derudover indføjet en række supplerende bestemmelser om provisioner til rejsebureauerne.

(37) I de britiske jernbaners kontrakt hedder det således i artikel 3, at »agenten skal selv beholde hele provisionen fra British Rail og må ikke afstå nogen del heraf til nogen ved at yde rabatter eller på anden vis.«

(38) Tilsvarende har de græske jernbaner i brev til Kommissionen af 3. april 1990 anført, at »for ikke at skabe problemer med illoyal konkurrence over for jernbanerne må de af de græske jernbaner autoriserede rejsebureauer ikke afstå nogen del af deres provision til deres kunder.«

(39) Endelig anfører DSB i brev af 30. maj 1990 til Kommissionen herom, at rejsebureauerne har ret til at afstå en del af deres provision, men kun til deres eventuelle underagenter.

(40) *Forbud mod at favorisere konkurrerende transportformer*

De rejsebureauer, der har fået autorisation til at udstede togbilletter, har normalt også adgang til at sælge billetter til andre transportformer, f.eks. med fly, bus eller skib.

(41) Herom hedder det i artikel 4 i UIC's standardoverenskomst, at »rejsebureauet i sine reklamer, tilbud og kunderådgivning ikke må favorisere konkurrerende transportformer i forhold til jernbanetransport og de i stk. 1 omhandlede transportformer« (stk. 1 omhandler de andre transportformer, som jernbanerne driver enten alene eller sammen med andre).

II. RETLIG VURDERING

A. Konkurrencereglerne

(42) UIC's repræsentanter har gjort gældende, at konkurrencereglerne ikke finder anvendelse i denne sag, hovedsagelig af følgende tre grunde:

- de autoriserede rejsebureauer bærer ingen risiko for opfyldelsen af transportaftalen
- som udbydere af internationale transportydelser er jernbanerne ikke konkurrenter, men derimod samarbejdspartnere
- rejsebureauernes rolle består alene i at forhandle og indgå aftaler på jernbanernes vegne, og de må ikke genafstå nogen del af deres provision.

- (43) Spørgsmålet, om konkurrencereglerne finder anvendelse i forholdet mellem rejsebureauer og deres kommittenter, blev også rejst i VVR/Sociale Dienst-sagen ⁽¹⁾.

Den belgiske regering havde gjort gældende, at EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, ikke fandt anvendelse, idet forholdet mellem rejsebureauer og rejsearrangører var et mandat/mandater-forhold, og at rejsebureauer derfor måtte betragtes som et hjælpeorgan for rejsearrangøren.

- (44) Heroverfor udtalte EF-Domstolen :

»En rejseagent af den type, som den nationale ret omtaler, må tværtimod anses som en uafhængig mellemmand, der udøver en selvstændig virksomhed med salg af tjenesteydelser. På sin side sælger agenten nemlig rejser arrangeret af et meget stort antal rejsearrangører, mens rejsearrangøren på sin side sælger sine rejser til et stort antal agenter. En sådan rejseagent kan ikke, som den belgiske regering vil antage, betegnes som et hjælpeorgan, der er integreret i denne eller hin rejsearrangørs virksomhed.»

- (45) Dette ræsonnement gælder også i den foreliggende sag, hvor rejsebureauerne for det første sælger transportydelser såvel som andre rejseydelser som f.eks. hotelophold, adgangsbilletter til diverse forestillinger og arrangementer osv., som leveres af et stort antal transportører, rejsearrangører og andre tjenesteydere, og hvor hver transportør — det vil her sige hvert jernbaneselskab — for det andet sælger sine ydelser via et meget stort antal distributører, hvad enten disse er agenter eller andre jernbaner.
- (46) I den foreliggende sag kan rejsebureauerne således ikke betragtes som hjælpeorganer, der er integreret i jernbanernes virksomhed. EØF-Traktatens artikel 85 finder følgelig anvendelse på det forhold, der består mellem rejsebureauerne og jernbanerne.

B. Forordning nr. 17

- (47) Kommissionen sendte den 10. oktober 1991 UIC en meddelelse af klagepunkter i overensstemmelse med procedurereglerne i forordning nr. 17.
- (48) I sit skriftlige og mundtlige svar på Kommissionens klagepunkter har UIC anfægtet anvendelsen af forordning nr. 17. Ifølge UIC er rejsebureauerne i

denne sag at betragte som hjælpeorganer på transportområdet, og hvad angår procedureregler skulle det derfor være Rådets forordning (EØF) nr. 1017/68 af 19. juli 1968 om anvendelse af konkurrenceregler for transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje ⁽²⁾, ændret ved akten vedrørende Grækenlands tiltrædelse, der fandt anvendelse.

- (49) I artikel 1 i Rådets forordning (EØF) 1017/68 hedder det :

»For så vidt angår transport med jernbane, ad landeveje og sejlbare vandveje finder bestemmelserne i denne forordning anvendelse på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som har til formål eller følge at fastsætte befordringspriser og -vilkår, begrænsning af eller kontrol med udbuddet af transportydelser, opdeling af transportmarkerne, anvendelse af tekniske forbedringer eller teknisk samarbejde, fælles finansiering eller erhvervelse af transportmateriel eller -tilbehør, som er umiddelbart forbundet med transportydelse, for så vidt som dette er nødvendigt for den fælles drift af en sammenslutning af virksomheder inden for landevejs- og vandvejstrafikken således som defineret i artikel 4, samt på misbrug af en dominerende stilling på transportmarkedet. Disse bestemmelser gælder også virksomhed udøvet af støtteerhvervene på transportområdet, når denne virksomhed har det ovenfor anførte formål eller de ovenfor anførte virkninger.»

- (50) Af følgende tre grunde kan UIC's argumenter dog ikke tages til følge :

- (51) Det må allerførst bemærkes, at Rådets forordning nr. 141 af 26. november 1962 om ikke-anvendelse af Rådets forordning nr. 17 på transportsektoren ⁽³⁾, senest ændret ved forordning 1002/67/EØF ⁽⁴⁾, har til formål at tilgodese de særlige forhold, der gør sig gældende for transportsektoren.

- (52) I tredje betragtning til forordning nr. 141 hedder det herom : »transportspørgsmålets særlige karakter berettiger kun ikke-anvendelsen af forordning nr. 17 på aftaler, vedtagelser og samordnet praksis, som direkte vedrører transportydelser.»

- (53) Den UIC-vedtagelse, der er genstand for denne procedure, drejer sig imidlertid om vilkårene for

⁽²⁾ EFT nr. L 175 af 23. 7. 1968, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. 124 af 28. 11. 1962, s. 2751/62.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 306 af 16. 12. 1967, s. 1.

⁽¹⁾ Sag 311/85, dom af 1. oktober 1987, Sml. 1987, s. 3801.

autorisation af billetudstedende rejsebureauer og for deres salg af togbilletter. Det er klart, at denne aktivitet ikke »direkte« vedrører transportydelse.

- (54) I sin dom i ovennævnte sag 311/85, der drejede sig om vilkårene for rejseagenters salg af pakkerejser, statuerede EF-Domstolen, at »en rejseagent af den type, som den nationale ret omtaler, tværtimod må betragtes som en uafhængig mellemand, der udøver en selvstændig virksomhed med salg af tjenesteydelser«.

Denne selvstændige virksomhed har således intet at gøre med selve transportydelsen, som udelukkende præsteres af agentens kommittent.

- (55) Også i Rådets direktiv 82/470 af 29. juni 1982 om foranstaltninger til fremmelse af den faktiske udøvelse af etableringsfriheden og den fri udveksling af tjenesteydelser ved selvstændig virksomhed inden for visse hjælpeerhverv i forbindelse med transport og rejsebureauvirksomhed og inden for pakhus- og oplagringsvirksomhed⁽¹⁾ skelnes der helt klart mellem hjælpefunktioner ved præstering af transportydelser og hjælpefunktioner som rejseagent.

- (56) I henhold til direktivets artikel 2 består transporthjelpefunktionen bl.a. i at »optræde som mellemlid mellem fragtførerne inden for de forskellige transportformer og afsendere eller modtagere af gods samt at træffe forskellige hermed forbundne dispositioner«.

- (57) I henhold til direktivets artikel 3 omfatter denne transporthjelpefunktion bl.a. »commissionnaires de transport« og »courtiers de fret« i Belgien, Frankrig og Luxembourg, »Spediteuren« i Tyskland og »freight forwarders« i Det Forenede Kongerige.

- (58) Betegnelsen »agent de voyage«, der er identisk i Belgien, Frankrig og Luxembourg, dækker over samme begreb som »travel agent« i Irland og Det Forenede Kongerige samt »Reisebürounternehmer« i Tyskland.

- (59) Det må således konkluderes, at rejseagentvirksomhed og transporthjelpevirksomhed ikke er det samme, og at rejseagentvirksomhed er en

uafhængig tjenesteydelsesvirksomhed, der falder ind under forordning nr. 17.

C. Sammenslutning af virksomheder

- (60) Jernbanerne i EF er offentlige virksomheder, der har fået til opgave at levere og sælge passager- og godstransportydelser. På de forskellige transportmarkeder, de opererer på, konkurrerer de med andre offentlige eller private virksomheder.

De er således at betragte som virksomheder efter EØF-Traktatens artikel 85.

- (61) Disse virksomheder har sammen oprettet Den Internationale Jernbaneunion (UIC), som er en sammenslutning stiftet som juridisk person med henblik på samarbejde mellem jernbanerne på det tekniske og kommercielle område.

UIC er følgelig en virksomhedssammenslutning efter EØF-Traktatens artikel 85.

E. Vedtagelser inden for sammenslutninger af virksomheder

- (62) Under proceduren har UIC gjort gældende, at UIC-cirkulære 130 blot er en henstilling, som ikke forhindrer jernbanerne i at meddele autorisation til rejsebureauer uden for deres territorium. Ifølge UIC kan en sådan henstilling ikke betragtes som en vedtagelse inden for en sammenslutning af virksomheder efter EØF-Traktatens artikel 85.

- (63) Hertil må bemærkes, at bestemmelserne i UIC-cirkulære 130 blev fastsat af UIC's arbejdsorganer og vedtaget af organisationens passagerudvalg, inden det blev udsendt til medlemsjernbanerne.

- (64) Med hensyn til den provisionssats, der benyttes over for rejsebureauerne, har formanden for UIC's distributionskomité udtalt, at »distributionskomitéen har foreslået og opnået, at provisionssatsen forhøjes til 10 % fra 1. januar 1990 ...«.

Denne ændring blev meddelt UIC's medlemmer ved skrivelse af 24. januar 1990 fra formanden for UIC's distributionskomité.

- (65) UIC-cirkulæret indeholder forskrifter i bindende vendinger. Dette gælder bl.a. § 1.1, der fastsætter, at »autorisation af rejsebureauer meddeles af den vigtigste jernbane i det land, hvor bureauet er beliggende.«

⁽¹⁾ EFT nr. L 213 af 21. 7. 1982, s. 1.

(66) Størstedelen af bestemmelserne i dette cirkulære fremstår dog ikke som værende bindende for jernbanerne.

(67) Imidlertid har EF-Domstolen i sin dom i IAZ/Kommissionen ⁽¹⁾ statueret, at selv om en henstilling fra en sammenslutning af virksomheder ikke måtte være bindende, falder den ikke uden for anvendelsesområdet for artikel 85, stk. 1, når det forhold, at de virksomheder, henstillingen er rettet til, tilslutter sig den, har afgørende indvirkning på konkurrencen på det relevante marked.

(68) Ifølge oplysningerne fra jernbanerne om deres vilkår for autorisation af rejsebureauer har jernbanerne i meget vid udstrækning accepteret og fulgt bestemmelserne i cirkulære 130.

Med hensyn til provisionssatser kan det således konstateres, at de italienske jernbaner er de eneste i Fællesskabet, der yder provision efter en anden sats.

(69) Det må således konkluderes, at UIC-cirkulære 130 nøje afspejler UIC's vilje til at samordne medlemmernes adfærd i overensstemmelse med organisationens vedtægter, og at det i henhold til EF-Domstolens retspraksis ⁽²⁾ må betragtes som en vedtagelse inden for en virksomhedssammenslutning efter EØF-Traktatens artikel 85.

E. Konkurrencebegrænsninger

(70) *De enkelte jernbaneselskabers fulde kontrol med autorisationen af rejsebureauer i deres land*

I henhold til de af UIC fastsatte vilkår for meddelelse af autorisation kan et rejsebureau udelukkende opnå autorisation fra jernbanerne i det land, hvori det er beliggende.

Inden for transportvirksomhed er udstedelse af togbilletter imidlertid en separat tjenesteydelse, der udføres mod vederlag af jernbanerne selv og af rejsebureauerne.

Den provision, en jernbane udbetaler for salg af en togbillet, er den samme, uanset om billetten sælges af et bureau eller af en anden jernbane, der i så fald optræder som billetudsteder.

Der består følgelig konkurrence såvel mellem bureauerne indbyrdes som mellem dem og jernbanerne om udstedelse af billetter.

(71) Brugere opnår fordele ved, at der findes rejsebureauer med ret til at sælge togbilletter.

Det store antal billetsalgssteder giver nemlig brugerne let adgang til at købe togbilletter.

Desuden kan rejsebureauerne også yde andre serviceydelser, bl.a. booking af hoteller, hvilket giver brugerne mulighed for en samlet organisering af deres rejser.

Endelig vil brugerne måske også kunne opnå økonomiske fordele af, at billetterne kan udstedes af disse rejsebureauer.

(72) Den regel, der er fastsat i UIC om, at autorisation kun kan meddeles af jernbaneselskabet i det land, hvori bureauet er beliggende, fører imidlertid til en begrænsning af antallet af autoriserede bureauer og dermed også til en begrænsning af konkurrencen mellem billetafsetningskanalerne, hvilket er til skade for forbrugerne.

(73) Under proceduren har repræsentanter for UIC udtalt, at det med den måde, hvorpå den internationale jernbanetransport for øjeblikket fungerer, er nødvendigt for hver enkelt nationale jernbane at have den fulde kontrol med autorisationen af billetudstedende bureauer.

Hver enkelt jernbane har ansvaret for de bureauer, som det har meddelt autorisation til på sit territorium, både med hensyn til regnskaber, uddannelse af agenterne og det overordnede tilsyn med bureauerne.

Det system, UIC har indført, hævdes således at gå ud på, at de enkelte jernbaner giver hinanden en generel og gensidig fuldmagt som en nødvendig forudsætning for, at det pågældende marked kan fungere.

(74) Dette argument kan ikke godtages. Repræsentanterne for UIC har nemlig selv under sagsbehandlingen erkendt, at nogle jernbaner allerede direkte har autoriseret et — ganske vist begrænset — antal bureauer uden for deres eget land. At hver jernbane har kontrollen med autorisationen af billetudstedende bureauer i sit eget land kan derfor ikke betragtes som nødvendigt for, at de pågældende virksomheder kan komme ind på det pågældende marked.

(75) Det må derfor konkluderes, at bestemmelsen i cirkulære 130 om de nationale jernbaners kontrol med autorisationen af rejsebureauer i deres land har til formål og til følge at begrænse konkurrencen på markedet for salg af togbilletter.

⁽¹⁾ Dom af 8. november 1983, forenede sager 96-102, 104, 105, 108 og 110/82, Sml. 1983, s. 3369.

⁽²⁾ Bl.a. ovennævnte dom IAZ/Kommissionen og dom af 27. januar 1987 i sag 45/85, Verband der Sachversicherer/Kommissionen, Sml. 1987, s. 447.

(76) *Vilkårene for ydelse af provision*

I artikel 3 i cirkulære 130 henstilles det til hver jernbane:

- at yde samme provision for salg af lokale billetter og for dens andel af gennemgående billetter
- at yde lavere provision for billetter købt af rejsebureauerne på stationer end for billetter, som rejsebureauerne selv har udstedt.

Når rejsebureauerne køber billetterne på banegårde, skal jernbanerne desuden kun yde provision, hvis kontrakten ikke giver bureauerne mulighed for selv at udstede billetterne.

(77) Under proceduren er det kommet frem, at disse bestemmelser i vid udstrækning følges af jernbanerne.

(78) Uden disse bestemmelser ville rejsebureauerne hver især have kunnet forhandle med hver jernbane om vilkårene for ydelse af provision, og de kunne måske have opnået mere favorable vilkår.

(79) Selv i mangel af individuelle forhandlinger mellem jernbanerne og de enkelte rejsebureauer kunne de enkelte jernbaners provisionsvilkår have været mere favorable for bureauerne, hvis de ensartede UIC-vilkår ikke havde fandtes.

(80) I begge tilfælde ville mange bureauer i kraft af de mere favorable vilkår, de kunne have opnået, komme til at stå stærkere i deres konkurrence med andre bureauer, og de ville også kunne stå stærkere over for jernbanerne som billetudstedere. Og rejsebureauerne ville i så fald kunne lade forbrugerne få del i disse fordele.

(81) Ovennævnte bestemmelser i cirkulære 130, der tager sigte på at uniformere vilkårene for ydelse af provision, har derfor til formål og til følge at begrænse konkurrencen mellem billetudstedere.

(82) *Fastsættelsen af en ensartet provisionssats*

Det kan fastslås, at ændringen af provisionssatsen over for rejsebureauerne pr. 1. januar 1990 fandt sted efter en beslutning truffet i UIC i 1989.

Siden da har alle jernbaner i EF benyttet samme provisionssats på 10 % med undtagelse af de italienske jernbaner, der yder 9 %.

(83) Fastsættelsen af en ensartet provisionssats for vederlaget til rejsebureauerne afskærer rejsebureauerne fra at forhandle sig frem til en måske mere favorabel sats og derigennem opnå en fordel i forhold til andre bureauer og i forhold til det nationale jernbaneselskab.

Et rejsebureau, som får større provision, vil måske være i stand til at tilbyde flere ydelser eller bedre servicekvalitet og dermed komme til at stå stærkere i konkurrencen med de andre billetudstedere til fordel for forbrugerne.

(84) Fastsættelsen af en ensartet provisionssats inden for UIC har derfor til formål og til følge af begrænse konkurrencen på markedet for salg af togbilletter mærkbart.

(85) Under proceduren har UIC fremhævet, at konventionen om internationale jernbanebefordringer (COTIF) af 9. maj 1980 ikke giver rejsebureauerne mulighed for at lade deres kunder få del i bureauernes provisioner, og at fastsættelsen af en ensartet provision derfor ikke er konkurrencebegrænsende.

(86) Denne konvention, der er indgået mellem en række stater, heriblandt også de tolv medlemsstater, tager sigte på at indføre et ensartet retssystem for passager-, bagage- og godstransport inden for den direkte internationale trafik ad jernbanelinjer mellem de lande, der er med i konventionen, og at fremme gennemførelsen og udbygningen af dette system.

Til konventionen er knyttet to bilag, der udgør en integrerende del af konventionen, og hvor der i bilag A fastsættes fælles regler for kontrakten om international befordring af passagerer og bagage med jernbane (CIV).

(87) I artikel 5 i CIV-reglerne hedder det:

»§ 1 De internationale tariffer skal indeholde alle de for befordringen gældende særlige betingelser, særligt de for beregning af befordringspriser og gebyrer nødvendige angivelser og i givet fald betingelserne for omregning af valuta.

De internationale tarifbetingelser må kun afvige fra de fælles regler, når disse udtrykkeligt tillader det.

§ 2 De internationale tariffer skal anvendes over for alle på de samme betingelser.*

(88) I den foreliggende sag har UIC under henvisning til bestemmelserne i artikel 5, § 2, i CIV gjort gældende, at rejsebureauerne ikke må lade brugerne få del i deres provisioner.

(89) Denne fortolkning kan ikke godtages. For CIV-reglernes artikel 5 gælder udelukkende for tariffene for transportydelse.

Den provision, rejsebureauet får udbetalt, er et vederlag for den tjenesteydelse, det præsterer, når det sælger en togbillet. Provisionen indgår således ikke i tariffen for salg af den transportydelse, jernbanerne præsterer, og falder ikke ind under artikel 5 i CIV.

(90) Det må under alle omstændigheder bemærkes, at CIV-reglerne selv indeholder en bekræftelse af, at EØF-Traktatens konkurrenceregler finder anvendelse i den foreliggende sag, idet det i artikel 62 i CIV hedder, at »bestemmelserne i de fælles regler går ikke forud for deres gensidige trafik ved anvendelse af særlige traktater, som f.eks. Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Kul- og Stålfællesskab og Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab.«

(91) *Rejsebureauernes pligt til at sælge billetterne til de af jernbanerne angivne priser*

I henhold til artikel 4 i UIC's standardoverenskomst med rejsebureauer skal »rejsebureauerne udstede og sælge billetterne til de i tariffene angivne officielle priser«. Jernbanerne har dermed begrænset deres mulighed for at lade kunderne få del i deres provisioner.

(92) En sådan horisontal vedtagelse kan ikke undgå at begrænse de enkelte jernbaners frihed til at forhandle aftalevilkår med rejsebureauerne og kan dermed begrænse de pågældende virksomheder i deres konkurrencemæssige adfærd.

(93) I modsætning til, hvad UIC har fremført under sagsbehandlingen, kan bestemmelserne i COTIF af de allerede i betragtning 89 og 90 anførte grunde ikke tjene til at retfærdiggøre en adfærd, der er i strid med artikel 85, stk. 1.

(94) *Forbuddet mod, at rejsebureauerne i deres reklamer eller kunderådgivning favoriserer konkurrerende transportformer*

Rejsebureauerne sælger normalt rejsehjemmel til flere forskellige transportformer, der konkurrerer indbyrdes.

Til tilbagelæggelse af en given strækning vil en anden transportform, der er konkurrent til jernbanerne, kunne være et kvalitets- eller prismæssigt bedre tilbud.

Men ifølge denne praksis er rejsebureauerne afskåret fra at anbefale brugerne at benytte denne mere fordelagtige transportform.

(95) En sådan bestemmelse har derfor til formål og til følge at begrænse konkurrencen mellem de forskellige transportformer.

(96) Under sagsbehandlingen har UIC fremført, at denne klausul blev indføjet i UIC-cirkulæret i 50'erne, og at der ikke længere gøres brug af den.

(97) Hertil må dog bemærkes, at UIC-cirkulæret siden 1952 er blevet ændret 35 gange, uden at denne bestemmelse er blevet slettet.

(98) Desuden er det ifølge EF-Domstolens retspraksis⁽¹⁾ ved anvendelsen af Traktatens artikel 85, stk. 1, unødvendigt at tage hensyn til de konkrete virkninger af en aftale eller beslutning truffet af den sammenslutning, når aftalen, henholdsvis beslutningen har til formål at hindre, begrænse eller fordrøje konkurrencen.

(99) Det må følgelig konkluderes, at forbuddet mod, at rejsebureauerne i deres tilbud til eller rådgivning af deres kunder favoriserer konkurrerende transportformer, er i strid med bestemmelserne i Traktatens artikel 85, stk. 1.

F. Påvirkning af handelen mellem medlemsstater

(100) Ovennævnte konkurrencebegrænsende bestemmelser vil desuden kunne påvirke samhandelen mellem medlemsstaterne på flere måder. For det første kan rejsebureauer, der virker i én medlemsstat, sælge pakkerejser med transport ad jernbane arrangeret af rejsearrangører fra andre medlemsstater. For det andet kan de også sælge billetter til kunder med bopæl i andre EF-lande. Og for det tredje foregår de rejser, der her er tale om, i mange tilfælde til andre EF-lande.

⁽¹⁾ Bl.a. dom af 30. januar 1985, sag 123/83, BNIC/Clair, Sml. 1985, s. 391.

G. Artikel 85, stk. 3

- (101) UIC har aldrig anmeldt cirkulære 130 til Kommissionen med anmodning om anvendelse af bestemmelserne i artikel 85, stk. 3.

Der kan derfor ikke træffes beslutning om fritagelse efter ovennævnte bestemmelser.

- (102) I sit svar på Kommissionens klagepunkter har UIC ganske vist gjort gældende, at betingelserne for opnåelse af fritagelse er opfyldt for følgende tre klagepunkter:

- de enkelte jernbaners fulde kontrol med autorisationen af rejsebureauer i deres land
- fastlæggelsen af vilkårene for ydelse af provision
- fastsættelsen af en ensartet provisionssats.

UIC støtter sin begæring på artikel 5 i forordning (EØF) nr. 1017/68.

- (103) Af de grunde, der er anført i betragtning 49 til 58, kan denne forordning imidlertid ikke tjene som hjemmel for en fritagelse. Der kan kun indrømmes fritagelse efter artikel 85, stk. 3, og kun hvis betingelserne herfor er opfyldt.

- (104) For de ovennævnte tre indsigelsers vedkommende er det imidlertid ikke godtgjort, at disse konkurrencebegrænsninger bidrager til at forbedre fordelingen af billetter, og at brugerne får en rimelig andel af fordelene.

Det kan tværtimod konstateres, at denne praksis afskærer brugerne fra at få del i rejsebureauernes provision.

- (105) Det er heller ikke godtgjort, at denne praksis er nødvendig for at nå det angivne mål, nemlig forbedring af fordelingen.
- (106) Endelig må konstateres, at denne praksis giver jernbanerne mulighed for at udelukke konkurrencen, bl.a. priskonkurrencen, mellem rejsebureauerne med hensyn til salg af togbilletter.
- (107) Heller ikke selv om cirkulære 130 var blevet anmeldt, kunne det derfor have opnået fritagelse efter artikel 85, stk. 3.

H. Artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17

- (108) I henhold til artikel 15, stk. 2, i forordning nr. 17 kan Kommissionen pålægge virksomheder og sammenslutninger af virksomheder bøder på mindst 1 000 og højst 1 000 000 ECU, idet sidstnævnte beløb dog kan forhøjes til 10 % af omsætningen i det sidste regnskabsår i hver af de virksomheder, som har medvirket ved overtrædelsen, såfremt de forsætligt eller uagtsomt overtræder

bestemmelserne i Traktatens artikel 85, stk. 1. Ved fastsættelsen af bødens størrelse skal der tages hensyn til både overtrædelsens grovhed og dens varighed.

Kommissionen finder, at det i denne sag er berettiget at pålægge UIC en bøde.

- (109) Med hensyn til bødens størrelse finder Kommissionen, at den her omhandlede overtrædelse er af grov karakter, idet den har til formål og til følge at udelukke konkurrencen mellem alle billetudstedere. Overtrædelsen har desuden været langvarig, idet cirkulæret blev udarbejdet helt tilbage i 1952.

- (110) Under proceduren har UIC udtalt, at organisationen havde handlet i god tro i den antagelse, at det med hensyn til procedureregler var forordning (EØF) nr. 1017/68, der fandt anvendelse, og at det derfor ikke var nødvendigt at anmelde organisationens vedtagelser for at opnå fritagelse. UIC mente desuden, at betingelserne for en sådam fritagelse var opfyldt.

- (111) Hertil må bemærkes, at EF-Domstolen allerede i 1987 (1) helt utvetydigt udtalte, at horisontale aftaler og horisontale vedtagelser inden for virksomhedssammenslutninger som den her omhandlede, der indebærer et kollektivt forbud mod at give kunderne del i provisionen, er ulovlige. Siden 1987 har UIC således ikke kunnet være uvidende om, at bestemmelserne i UIC-cirkulæret var eller i hvert fald kunne være i strid med konkurrencereglerne.

Det fremgår klart, at UIC i perioden mellem 1987 og tidspunktet for Kommissionens meddelelse af klagepunkter ikke har taget noget skridt til at bringe det anfægtede cirkulære 130 i overensstemmelse med fællesskabsretten.

- (112) Der bør imidlertid også tages hensyn til, at UIC efter modtagelsen af Kommissionens meddelelse af klagepunkter har tilkendegivet at ville ændre det anfægtede cirkulære 130 for at bringe det i overensstemmelse med fællesskabsretten.

I. Artikel 3 i forordning nr. 17

- (113) UIC har allerede tilkendegivet sin vilje til at bringe de anfægtede tekster i overensstemmelse med fællesskabsrettens konkurrenceregler.

- (114) I betragtning af overtrædelsernes alvorlige karakter finder Kommissionen det ikke desto mindre nødvendigt ved denne beslutning at påbyde UIC at bringe de konstaterede overtrædelser til ophør —

(1) Sag 311/85, op.cit.

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Den Internationale Jernbaneunion, UIC, har overtrådt bestemmelserne i EØF-Traktatens artikel 85, stk. 1, ved at have vedtaget og udsendt cirkulære 130 om forholdet mellem jernbanerne og rejsebureauerne indeholdende bestemmelser om:

- de enkelte nationale jernbaners kontrol med autorisationen af rejsebureauer
- fælles fastlæggelse af vilkårene for ydelse af provision
- fastsættelse af en ensartet provisionssats
- pligt for rejsebureauerne til at udstede og sælge billetter til de i tariffene angivne officielle priser
- forbud mod, at rejsebureauerne i deres tilbud til eller rådgivning af kunderne favoriserer konkurrerende transportformer.

Artikel 2

UIC bringer senest tolv måneder efter datoen for meddelelsen af nærværende beslutning de fastslåede overtrædelser til ophør og underretter Kommissionen om enhver foranstaltning, den træffer med henblik herpå.

Artikel 3

For de i artikel 1 fastslåede overtrædelser pålægges UIC en bøde på en million (1 000 000) ECU.

Beløbet indbetales senest tre måneder efter meddelelsen af nærværende beslutning på Kommissionens konto nr. 310-0933000-43 i Banque Bruxelles Lambert, Agence Européenne, Rond-Point Schumann 5, B-1040 Bruxelles.

Efter udløbet af denne frist pålægges automatisk renter efter den sats, Den Europæiske Fond for Monetært Samarbejde anvender for sine ecu-transaktioner den første hverdag i den måned, hvor nærværende beslutning blev vedtaget, med tillæg af tre og et halvt procentpoint, dvs. 13,75 %.

Sker betaling i den nationale valuta i det land, hvor den til betalingen udpegede bank er beliggende, anvendes den på dagen forud for betalingen gældende valutakurs.

Artikel 4

Denne beslutning er rettet til:

Union Internationale des Chemins de Fer
14, rue Jean Rey
F-75015 Paris.

Denne beslutning kan tvangsfuldbyrdes, jf. EØF-Traktatens artikel 192.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. november 1992.

På Kommissionens vegne

Leon BRITTAN

Næstformand